

Felfedezés 8. Shoud - 2014. április

NYOLCADIK SHOUD: „8. felfedezés”

ADAMUS üzenete Geoffrey Hoppe közvetítésével

Fogadjátok szeretettel Adamus Felfedezés sorozat nyolcadik Shoudjának magyar fordítását, mely előben 2014. április 5-én éjjel hangzott el az amerikai Colorado Államban.

2014. április 5-én éjjel került átadásra a Bíbor Körnek.
www.crimsoncircle.com.

ADAMUS: Vagyok, Aki Vagyok, a Szuverén Birodalom Adamusa.

Üdvözöllek benneteket drága Shaumbra, Adamus vagyok és csak átutazó. Mindössze átutazok az emberi Mestereknek ezen az összejövetelén, havonta egyszer pár órán keresztül, ahol a biztonságos térben vagyunk.

Á és tudom én mit csináltok, amikor itt vagytok az összejöveteleimen. Tudom én, mit csináltok minden hónapban, amikor bekapcsolódtok ide a Shoudra.

Veszel egy mély lélegzetet. Ellazulsz. Elengeded az összes makyó-t. És a rákövetkező hetekben pedig még több makyó-t szedtek magatokra. Kétségbe vonjátok magatokat. Gondolkoztok rajta. És amikor megint találkozunk, megint elengedjük ezeket, mert ott van benned az a belső tudás. Teljesen mindegy mit mond az elméd, akkor is ott van az a belső tudásod és ez az, ami a vezérlő erő az életedben. Ez az, ami elhoz ide téged és ez az, ami valódi Mesterré tesz.

De én mindössze egy átutazó vagyok. Keresztülutazom itt, miközben talán egy másik összejövetelre tartok a Felemelkedett Mesterek Klubjában. A múlt héten lett egy új tagunk. (páran csodálkoznak) Féltekenyek vagytok? - Óóóó! - mondjátok azonnal. Halljátok ezt uraim és hölgyeim? (felfelé nézve mondja) Köszönöm. Sokkal több nőként élt Mester van a Felemelkedett Mesterek Klubjában, mint férfi. Na igen, körülbelül ugyanez az arány jellemzi, mint az itteni közönséget. Nagyjából 70%-uk női Mester és 30%-uk férfi. Tehát, férfiak - hajrá! (nevetés) Legyetek Mesterek!

De én - én mindössze átutazok itt - miközben egy másik dimenzióba tartok, egy újabb tapasztalás felé. Már nincsenek megtanulni való leckéim. Ezekkel a dolgokkal már jó régen végeztem. Mindössze átutazó vagyok - mert megtehetem. Csak keresztülutazom ezen, mert igen, ez érzéki, gyönyörűséges és nagyon szórakoztató... (Adamus mosolyog)...Kerri.

KERRI: Magadat szórakoztatod.

ADAMUS: Igen, igen. Csak átutazok ezen a síkon, miközben mindenfelé máshová is utazgatok és út közben találkozom a Mesterekkel. Oh-Be-Ahn - üdvözlöm azt a kevés időutazót, azt a kevés tudatos időutazót, akikkel össze szoktam futni. Oh-Be-Ahn, Oh-Be-Ahn! Végre itt is van kamera! (Adamus nevet) Végre valahára!

Csak átutazó vagyok. Semmi sem tart fogva. Semmi sem köt helyhez. Semmitől sem felejttem el azt, Aki Vagyok.

És drága Mester barátaim, ennek ugyanilyennek kellene lenni a ti számotokra is, ugyanezzel a tudatossággal kellene bírnok, hogy mindössze átutazók vagytok. Hiszen mindannyian ezek vagytok. Mindössze átutaztok ezen a tapasztaláson ezen a Föld bolygón, csak keresztülutaztok rajta, átmentek egy gyönyörűséges tapasztaláson. Mindössze átutaztok rajta. Miközben a legtöbb ember

azt hiszi, hogy ez az élet - ennyi - ó, Sandra kérnék egy kis kávé! Tejszínnel.

SANDRA: Elfogyott a tejszín, de van kecsketejünk.

ADAMUS: A kecsketej jó lesz. (nevetés) Frissen fejve! (Adamus nevet) Ahogy már említettem, én itt csak eltűnök, meghalok... akarom mondani, átutazok. (még több nevetés)

Csak keresztülvázolok itt és ilyen egy Mester tudatossága. Megtennéd, hogy ezt leírod, Linda? A Mester mindig csak átutazik. Nem azért élitek ezt az életeteket, hogy a végén csak úgy meghaljatok és eljussatok a Mennyszigetbe vagy éppen a purgatóriumba, vagy a pokolba, vagy akárhova. Ezt csak az emberi tudatosság gondolja így. Ez nehezedik rá az emberekre. Úgy hiszik, hogy ez az élet itt, ezen a bolygón csak tele van leckékkel és utána érkezik a halál és ennyiből áll az egész. És utána meg eljuttok arra a helyre, vagy éppenséggel azt hiszitek, hogy utána nincs is semmi.

Egy Mester megszabadult ettől a felfogástól. A Mester mindig csak átutazó.

Mai beszélgetésünk során újra vissza fogok majd kanyarodni ehhez a témához. Szeretném, ha beleéreznétek ebbe az esszenciába, hogy csak átutazók vagytok.

Végig az volt az illúzió, hogy ez itt minden, ami létezik és valahogy beragadtatok ide, erre a helyre és elvesztetek ebben a dimenzióban. És remélhetőleg már a mai nap végére fel fogjátok fedezni, de a következő összejövetelünkig mindenképpen - hogy mindössze átutazók vagytok. És ez hatalmas szabadsággal jár. Óriási szabadsággal.

És hogy még szabadabb legyen a szabadság, bármikor keresztülvázhattok itt, amikor csak akartok, ahogy én is ezt teszem és más Mesterek is. Óvatosan! (mondja Sandrának, aki a kávéhoz)
Óvatosan!

SANDRA: És van tejes teánk is.

ADAMUS: Tejes tea. Azt tartogassátok Kuthumi számára! (nevetés) Á! Hol van Kuthumi? Igazából itt van velünk a teremben, de nem engedem, hogy túl sokszor szóhoz jusson. Mindig ő akarja a reflektorfényt. Kuthumi - kivétel nélkül mindannyiótokkal együtt dolgozik. Jelen van mindegyik összejövetelünkön és most mondja, hogy ő a vicces. (kisebb nevetés)

Kuthumi együtt dolgozik velem és még néhányunkkal - akik veletek dolgozunk és a legnagyobb kihívásunk az és ez az, amiben Kuthumi a legjobb, hogy kiszédjünk titeket az elmétekből. Ez az én legnagyobb kihívásom és egyben a ti legnagyobb kihívásotok. Ez a legnehezebb dolog - kiszállni az elméből - mert az elme nem hiszi el, hogy csak átutazó vagy itt. Az elme azt hiszi, hogy ez itt minden. Az elme elhiszi a saját gondolatait és a gondolatok nem valóságosak.

Az elme hisz a hiedelmeiben és a hiedelmek nem valóságosak. Kiszállni az elméből és belépni a valódi tudásba, az esszenciába, talán a létező legnehezebb dolog egy olyan ember számára, aki a Mesterlétébe tart. És a legnehezebb része az, amikor pontosan a kettő között vagy, amikor még mindig gondolat orientált vagy.

És én itt most nem is annyira az elméről beszélek. Az elme lényegében egy célt szolgál. Lehetővé teszi számodra, hogy megtegyél dolgokat itt, ebben a dimenzióban. Olyasmire tudnám hasonlítani, mintha ő lenne a te dimenzionális merevlemez, ami nem működőképes olyankor, amikor a többi dimenzióba mész. Az elme teszi lehetővé, hogy legyen biológiád és az egész együtt tudjon működni. Segít téged abban, hogy működni tudj az időben és a térben. A gondolatok jelentik a problémákat.

És azt állítom, hogy a gondolatok, általánosságban szólva, nem az elméből erednek. Nem. Nem. Az elme csodálatos munkát végez. Megengedi neked, hogy a szemekkel láss, a füleddel hallj és megértsd a dolgokat. A gond az, amikor az elmét beszennyezik a gondolatok és ma erről fogunk beszélni. Ez a mai témánk.

De előtte jöjjön egy merabh és a találkozónk végén is lesz egy. Jöjjön egy merabh az átutazásról.

Csak átutazó vagy

(megszólal a zene)

Ez nem jelenti azt, hogy nem tapasztalhatsz. Sőt mi több, ez éppen, hogy gazdagítja a tapasztalást.

Ez nem jelenti azt, hogy ne uralnád a tapasztalásaidat. Nem. Ez pontosan, hogy teljes uralmat takar, egy rendkívül szabad és felszabadító módon. Kicsit vegyük lejjebb a fényeket!

Vegyetek egy jó mély lélegzetet, ahogy elkezdjük ezt a nyitó merabh-ot! Csak átutazó vagyok.

Az ezen a bolygón való tapasztalás egy választás volt és mindig ott volt annak a tudása, hogy a találkozó, az összejövetel napja ott lesz számunkra. Ahogy Kuthumi mondaná: *„Buta, buta emberek, annyit aggódnak, hogy az nem fog megtörténni. Buta, buta emberek, annyira beleragadtatok a gondolataitokba, a korlátaitokba, hogy elfeledkeztetek arról, hogy ti mindössze átutazók vagytok.”*

És miközben átutazol, élvezheted a szépséget. Sőt, élvezheted azt is, amikről kiderül, hogy korlátozottság. Élvezheted az Én Vagyok újfajta megértését.

Mindössze átutazol.

Mint aki keresztülsétálsz egy szépséges erdőn és egy pillanatra megállsz, hogy élvezd az illatokat, a látványt, a hangokat. Egy pillanatra kapcsolódhatsz a fákkal, a gyönyörű virágokkal és a természet déváiival.

Átutazó vagy. Ez itt nem az Otthon. Nem is egy börtön. És határozottan nem egy teszt. Nem versenyzel senkivel.

De átutazó vagy, mindössze az átutazás kedvéért, mert megteheted.

Átutazó vagy a lélek ragyogásának kedvéért, hogy ő is új módokon láthassa és ismerhesse meg magát.

Nincsenek tesztek, amiken át kell menned ahhoz, hogy folytathasd az utazásodat. Nincsenek fokozatok vagy lépcsők. Igazából dimenziók sincsenek. Nincsenek titkok. Nincsenek guruk vagy megmentők. Mindössze átutazó vagy.

És miközben átutazol, áttáncolhatsz az egészen. Táncolhatsz közben. Sőt, lebeghetsz is. Át is rohanhatsz az egészen, ha ehhez tartja kedved, de erre semmi szükség. Töltsd el jól az időd. Tedd addig, ameddig csak akarod. Előbb vagy utóbb úgyis fel fogod fogni, hogy mindössze egy átutazó vagy.

Igen, talán sok-sok életet leéltél, miközben végig átutazó voltál. Talán sok szerelmed volt és sok könnyet ejtettél. De ez nem valami tesztnek lett tervezve. És egyáltalán nem egy másik létező vagy létezők tanácsa, vagy az angyalok, vagy valami föderáció döntötte el helyetted, mérte ezt rád. Mindössze átutazol.

Nem arra lett tervezve, hogy megtudd, mennyire erős tudsz lenni. Nem kell erősnek lenned ahhoz, hogy megéld az örömet. Nem kell erősnek lenned ahhoz, hogy megtapasztald az érzékiséget, a sötétet és a fényt. Nem, ennek az égvilágon semmi köze sincs az erőhöz vagy az elkötelezettséghez. Sőt mi több, a Mester felfedezi, hogy ez az egész mindössze a megengedésről szól.

Az átutazás közben a tapasztalás nagyon elmélyül és időnként annyira gazdag - lényegében a legtöbbször - hogy elfelejtetted, hogy csak egy átutazó vagy.

Időnként azt hitted, ez itt az örökkévalóság - a boldogságodra, a beteljesülésre, az integrációra.

Pedig nem. Ez egy illúzió. Egy érdekes illúzió, amin keresztülmész.

Miközben átutazol, sok-sok emberrel találkozol. Nagyon összekapcsolódsz másokkal. Mondhatni, leláncolod magad velük. És annyira leláncolod magad, hogy a végén már nem vagy képes szabadon átutazó lenni. Kötelezettségeid vannak, felelős vagy mindenki másért, beteljesületlen elkötelezettségeid vannak, másokra kell gondot viselned.

Vegyél egy mély Lélegzetet! Csak átutazó vagy, ahogy ők is azok.

Ahogy átutazol ezen a Föld nevű bolygón, megválaszthatod a tapasztalásaidat a kedved szerint. Ó, tudom én, hogy időnként úgy tűnik, mintha minden ellened lenne, vagy túlnőne rajtad. Pedig nem így van. Mindössze ilyennek tűnik, ezt a látszatot kelti - ez is az illúziók egyike a sok közül.

Csak keresztülmész ezen a helyen. Miért is ne választanád meg, hogyan akarod a saját kedvedre megtapasztalni ezt az átutazást?

Ahogy keresztülmész ezen a helyen, soha senki nem fog ezért megítélni. Egyetlen Felemelkedett Mester sem fog soha ítélni feletted a kilencezer valahányból, hogy milyen gyorsan vagy milyen lassan, mennyi sötétséggel vagy mennyi Fénnyel tetted. Semmilyen isten vagy angyal sem fog soha ítélni feletted. Mert tudják, hogy mindössze átutazol egy olyan tapasztaláson, ami valószínűleg a legnehezebb, legszebb, legnagyobb kihívásokkal járó és óriási meglátásokkal bíró - amin a Lélek egyáltalán részt vehet. És tudják, hogy mindössze egy átutazó vagy. Tudatában vannak annak, hogy a magadra öltött személyiségeid igazából soha nem is voltak a sajátjaid és, hogy a gondolataid végképp nem a sajátjaid voltak és a dolgok, amik megtörténtek veled, egyáltalán nem a tudatos választásaid eredményeképpen jöttek létre.

Nincs megítélés az átutazásod felett. Már maga az a tény, hogy megtetted, ünneplésre ad okot.

Én, Adamus, Kuthumival és a többiekkel együtt, akik ma itt vannak veletek, a Mesterekkel, arra kérünk most benneteket, hogy egy pillanatra érezzetek bele ebbe a tudásba - az elmédből kiszállva, az elméden túl - hogy mindössze átutazók vagytok. És ha kedvetek tartja, hát táncoljatok! Vagy énekeljétek! Élvezzétek mindazt, amit csak az Élet felkínálhat számotokra! De a lényeg az, hogy mindössze átutazók vagytok.

Te, a Lelked, az aspektusaid - csak átutazók.

És ha van egy szó, amit átadhatunk neked, az egyszerűen csak az, hogy ÉLJ! ÉLJ!

Egészen addig, amíg itt átutazol, éljél! Pontosan tudod, hogy mit értek ezalatt és hogy ez mit jelent rád nézve.

Ez az egyik dolog, ami mostanában feljött bennetek - az érzelmi énetekből és szinte összeütközik a belső tudásoddal. Abból a részedből jött ez felszínre, amelyik tényleg Mester és azzal a részeddel birkózik, amelyiknek még mindig korlátolt gondolatai vannak.

ÉLJ!

Á! Érezz ebbe bele, érezz bele ennek az esszenciájába! - Élni! - Oly csodásan hangzik! Ó! Olyan létezőként élni, aki mindössze átutazik ezen és megélni ezt szenvedéllyel, nyitottan, zavarba jövés és szégyen nélkül! ÉLNI!

De aztán ugye ott van az a másik részed, aki csak „túlél”. Aki egy aprócska életet élt eddig, egy korlátozott életet. Félelemben éltél, korlátok között és itt van most benned ez a két dinamika: ÉLNI! - aztán meg ÉLNI? - „Túlélni”.

Érzitek ezt, amiről beszélek. Tudom, hogy érzitek. És tudom, hogy el tudjátok ezt az ÉLETET képzelni magatoknak. Ó, oly sokszor beszélek veletek esténként, vagy sokszor az éjszaka kellős közepén. És érzem bennetek ezt az ÉLET iránti vágyat. Na de akkor érzem, hogy bejönnek azok a gondolatok - „De mi van akkor, ha? Talán képtelen vagyok rá. Talán nem lenne szabad.” De ez a

szenvedély aztán megint rátok tör: ÉLNI! ÉLNI! Aztán megint jönnek azok a gondolatok: „*De mit is jelent ez? Hogyan csináljam? Mikor kellene elkezdenem? Mennyit kellene dolgoznom rajta?*” Á! Talán ez az egyik gyökér dolog, ami most bennetek zajlik. És érzitek ezt - az ÉLETET! Érzitek.

De egyben azt is érzitek, hogy: túlélni? - vagyis meghalni. Érzitek, hogy: „*Talán továbbra is kicsit kellene csak élnem, túlélnem.*” De többé ez már nem lehetséges! Képtelenség! Próbálkozhattok ugyan vele, ó, hát próbálkoztok is - és nagyon szépen próbálkoztok. Ötöst kaptok tőlem a próbálkozásaitokra. De többé már nem tudtok csak kicsit élni.

Vegyetek egy jó mély lélegzetet! Kérném lekapcsolni a fényeket és lejátszani a zenét!

Már nem tudtok kicsiként élni. Ez egy valódi dilemma. Egy igazi dilemma. És tudjátok, most pont ez zajlik. Beszélni fogunk ma egy kicsit az energiákról és másról is. De igazából a gyökér dolog ez, hogy van ez a részetek, aki azt mondja: ÉLNI! És a másik részetek meg ezt fogja és megkérdőjelezi, mert már túlságosan is megszokta, komfortossá vált számára ez az aprócska kis elszigetelt élet. De ennek vége van. Nem tudtok többé így élni.

Persze próbálkozni fogtok még. Dolgozni fogtok rajta. Azt mondjátok még: „*Nos, igen, ÉLNI, de mi történik, ha újra a túlélésben találom magam?*” Tudjátok. Ezt már ismeritek. Beszéltünk már erről, pontosan ugyanitt, ebben a teremben. Ez alkudozás. Alkudozás.

Tudod, az egy dolog, amikor másokkal alkudozol és tárgyalásokat folytatsz és már az is elég rossz dolog, de az, amikor ugyanezt magaddal teszed?! Nos - ott ki fog nyerni? Senki! Köszönöm. Senki. Senki.

Ez az egyik olyan dolog - és ez szinte már-már szórakoztató - ahogy az ember megpróbál alkudozni saját magával. Nincsenek győztesek. Csak két vesztes. (kisebb nevetés) Három - ha engem is beleszámítotok. (több nevetés)

LINDA: Már most megbántam, amit tettem és.... (nevetés)

ADAMUS: (csak a hangja hallatszik): Lindaaaa....

LINDA: És abszolút tudom, hogy a visszacsapása maga lesz a pokol. (nevetés) Csak Isten a tudója, hogy mit fog kitalálni. Csak Isten tudja...meg Adamus.

ADAMUS: Lindaaaa! Lindaaaaa!....(visszajön egy óriási tükröt cipelve magával, egy másik zakóval a kezében)

LINDA: Jaj, ne!

ADAMUS: Oké.

LINDA: Ez nem lesz szép!

ADAMUS: Akkor nézz ide!

LINDA: Jaj, tudtam, hogy ez következik! Tudtam!!!

ADAMUS: Majd később használjuk. (félreteszi a tükröt) Nos, hol is tartottunk? Istennél.

Nagyon érdekes tudatosság övezi Istent. (leveszi a vizes zakót és átnyújtja Lindának) Legyél szíves elvinni a tisztítóba! Igen. Micsoda...(magára veszi az előbb behozott másik zakót) Ez elegánsabb. Ó, igen, igen! Igen!

Hol is tartottunk? Istennél. A legtöbb ember egyetértene ezzel az Isten dologgal, tudjátok ezzel az őskori, rendkívül korlátozott, rémesen ijesztő.....nos, amikor Istenre gondoltok, akkor nem az jut az eszetekbe, hogy ÉLJETEK, hanem arra, hogy el kell bűjnöm Isten radarja elől. Maradj kicsi!

LINDA: Na igen.

ADAMUS: Na igen, csináljuk meg! Ütemezzük be ezt a Fenébe Istennel tanfolyamot az új stúdió

megnyitására! (Lindának megint elakad a lélegzete, amin páran nevetnek) Á, igen! Miért? Mesterek vagyunk. Mitől is kellene félnünk? Hiszen Élünk!

Na látjátok, itt jön be a képbe az alkudozás. Mind ismerjük. Mind ismerjük az emberi felfogást Istenről ami: 1.) hamis, 2.) régi 3.) tényleg nagyon rossz. Nem szolgál többé már senkit a felfogás. És akkor törjünk is át ezen a para-.....szórakozunk vele kicsit! Készen álltok? (a közönség válasza: Igen) Jó-jó. Linda? (Linda grimaszol) Ó! Ezt fotózzátok le! Ó, nem - ez szépséges lesz!

Tudjátok a legörültebb dolgaitok, amiket megtettetek ebben a pár évben - szóval ezek a dolgok aztán emésztési zavarokat és fejfájásokat okoztak számotokra, de mégis megtettétek azokat. Szinte már úgy éreztétek, mintha valami nyomást gyakorolna rátok, hogy megtegyétek - és ez így is volt - (kisebb nevetgélés). Azt mondtad, hogy elmész erre a csodás útra! Tudtad, hogy ez teljesen helyénvaló. De akkor jöttek a gondolatok: „*Talán mégsem kellene elmennem. Talán túl sokba kerül. Talán. Talán.*” De mégis megtetted és nem örülsz annak, hogy mégsem sikerült lemondanod róla, hiába mentek az alkudozásaid? Nem örülsz, hogy megtetted - legyen szó akár arról, hogy otthagytad a munkahelyedet, vagy valami mást megváltoztattál az életedben? Hiszen annyira könnyű rabul esni a gondolatok és alkudozások ingoványában!

Az igazi Mester csak átutazik ezeken, így aztán Él és ünnepel! És nem aggódik azon, hogy valamit rosszul tesz, vagy valakit megbántasz, valakinek fájdalmat okozol. Na igen, fájdalmat fogsz okozni valakinek, meg fogod őt bántani, mert...ezt egyszerűen meg fog történni. Mert olyan elvárásaik vannak veled kapcsolatosan, amiket neked nem szabadna magadra vened és elfogadnod, ezért ez fájni fog nekik egy kicsikét. De végeredményben, segíteni fogja őket. Igen. (Adamus nevet) A szüleitek nem ezt mondták nektek?

Akkor beszéljünk egy keveset az energiáról! Többé nem alkudozz magaddal és emlékezz, te csak átutazol ezen.

Aktuális energiák

Akkor Mesterek, itt vagyunk, alig három hónap telt el ebből az évből. Alig. És nem olyannak tűnik, mintha már vége is lenne az évnek? (a közönség egyetért) Egy páran azt gondoltátok: „*Biztosan november van, mert....*”(Adamus nevet) Nem, április eleje van.

Arra szeretnélek kérni benneteket, hogy határozzátok meg a jelenlegi energiákat. Mit mondanátok - milyenek az energiák, mondjuk globális, nagyobb alapon? Linda, vidd a mikrofont! Mi a helyzet az energiákkal? Vili, te pedig írd le a válaszokat a táblára!

Mi a helyzet az energiákkal Pete?

PETE: Nem tudok a világ nevében beszélni, csak azt tudom elmondani, ami velem történik.

ADAMUS: Jó. Mi történik?

PETE: Összenyomódást érzek, ami arra készítet, hogy még jobban menjek befele magamba.

ADAMUS: Összenyomást.

PETE: Összenyomást.

ADAMUS: Igen. És hogy érzed ezt? A testedben? Fájdalmaid vannak a testedben?

PETE: Jobban a középpontomban vagyok.

ADAMUS: Oké.

PETE: Nagyon sok aspektusomat vagy függőségemet elengedtem. Nagyon tudatosítottam magamban, hogy mennyire bennük éltem. Oké. És megszabadultam ettől az alacsony energiától - ami nem rossz energia, semmi ilyesmi, csak alacsony szintű energia.

ADAMUS: Rendben. Vagyis be lettél zúzva saját magadba.

PETE: Igen.

ADAMUS: Nagyon jól fogalmaztad ezt meg.

PETE: Igen.

ADAMUS: Igen, igen. Jó-jó. És milyen érzés?

PETE: Ó, csodálatos!

ADAMUS: Csakugyan? (nevetés)

PETE: Igen, de most komolyan, mert ez ébreszt rá arra, aki valójában vagyok - a Forrás - és hálát, köszönetet érzek azért, hogy meg lettem teremtvé.

ADAMUS: Igen. Ennek az összenyomásnak a hátránya pedig az, hogy meg kell látnod magad a tükörben.

PETE: Igaz. (Adamus odahozza neki a tükröt)

ADAMUS: Mert ez csak te vagy. Igen, igen.

PETE: Ott vagyok.

ADAMUS: Igen.

PETE: Igen.

ADAMUS: Mosolyogsz! Ó, ez remek! Ez jó!

PETE: Imádom!

ADAMUS: Nagyszerű, jó-jó. Köszönöm. Kitűnő!

Következő. Mi a helyzet az energiákkal? Nagyon fontos megérteni a belső és a külső energiákat is, mert rengeteg sok minden zajlik jelenleg. Azt hiszem ezt Linda megemlítette a minap abban a rádióadásban. Mit is mondtál az energiákról?

LINDA: A Bob Scheiffer dologra gondolsz? Ó! Van egy show a Face the Nation TV-n, aminek Bob Scheiffer a házigazdája már évtizedek óta - úgy értem, el se hiszem, hogy még mindig él - és a múlt vasárnapi adást azzal kezdte, hogy nem emlékszik arra, hogy bármelyik adást is így indította volna soha életében, hogy annyi sok fontos, jelentős esemény zajlik jelenleg a világban.

ADAMUS: Igaz és zajlanak ezek az események. És mi, a másik oldalon ezeket nem az újságok címlapjáról olvassuk és nem a konkrét eseményeket látjuk. Mindössze szemügyre vesszük az energia faktort és az energia mozgást. Vagyis azt, hogy mennyi átfogó energia van jelen és az mennyire gyorsan mozog.

Voltak olyan időszakok ezen a bolygón, amikor nagyon sok energia volt jelen, ugyanakkor pedig mégsem mozdultak semerre. De ez az energia mennyiség, ami most van, példa nélküli - és mi így látjuk a dolgokat. Titeket sem olyan fizikai létezőként látunk, mint ahogy ti látjátok magatokat. Mi csak energia gömbként látunk titeket. És a bolygót pedig az energia egészeként, összességében látjuk, amin belül megtalálható az a sokféle szín, szint és árnyalat. De mi ezt az energiát egyben, egészében és aktivitásában látjuk. És most mind a kettő megvan.

És sokan ezt szó szerint a csontjaitokban érezhetitek. Mert rengeteg van. Jó. Következő. Igen.

LINDA: Itt.

ADAMUS: Igen. Mi zajlik az energiával?

JIN: Szétszakítja az életemet. (nevet)

ADAMUS: Igen. Hogyan?

JIN: Belülről kifelé.

ADAMUS: Belülről kifelé széthasítja az életedet. Hogyan?

JIN: Hát úgy, hogy megszabadulok attól a szartól, ami bennem van.

ADAMUS: Igen. Jó. És harcolsz vele? Visszatámadsz?

JIN: Igen. Egy rövid ideig ezt tettem, de aztán feladtam a velük való harcot.

ADAMUS: Igen, igen.

JIN: És ez így jó.

ADAMUS: Igen, jó-jó. Az energiák - köszönöm - akármennyire is intenzívek, mert azok - és ezt már korábban is említettük - amennyiben ellenállsz nekik, akkor egyszerűen csak porrá zúzhatnak téged. És ezek az energiák - és itt most nem a valakihez vagy valamihez tartozásról beszélek - hanem csak az energiáról, ami be lett hívva ide, erre a bolygóra jelenleg. És úgy fogod érezni, hogy ezekben az energiákban bizonyos részeid egyszerűen csak összezúzódnak. És ami eddig legalább menekülést jelentett - az álmaid éjjelente - ma már az sem jelent menekvést. Sőt, megkérdőjelezhető, melyik tartalmaz több kihívást és stresszt, az ébrenléted vagy az álom állapotod? Vagyis azt akarom ezzel mondani, hogy nem nagyon van menekvés. Mert ez itt van.

És úgy fogod érezni, hogy ez összenyom téged. És ez eljuthat arra a pontra is, amikor úgy érzed, hogy darabokra szaggat téged és ez az átfogó érzés lényegében helyénvaló. És csak akkor fog fájni, ha elkezdesz küzdeni, alkudozni vele, vagy bármi hasonlót teszel. Tehát mit teszel ekkor? (valaki mondja: Megengeded) Lélegzel és megengeded. Abszolút.

Jó. Kérnék még egy párat drága Linda. Igen. A mostani energiák.

SHAUMBRA 1: (nő) Elérhetőek.

ADAMUS: Jó. És ez hogy működik?

SHAUMBRA 1: Számomra személyesen úgy, hogy megengedtem, hogy a dolgok megtörténjenek az életemben és most készülök Peruba.

ADAMUS: Kitűnő.

SHAUMBRA: Ápolónőként.

ADAMUS: Igen. Kitűnő. Jó. Nagyon is elérhetőek, sőt, szinte már sokkolóan elérhetőek. És ismételten mondom, az történik, hogy ez az összes energia most összefolyik egymással, ami hatalmas lehetőségeket teremt. Olyan alkalmakat, amiket valószínűleg eddig el sem tudtál volna képzelni, vagy helyesebben szólva, amiknek az elképzelését nem engedted volna meg magadnak. Vagyis nagyon lineárisak vagytok abban, hogy mit engedtetek magatoknak elképzelni.

És hirtelenjében itt van ez a temérdek sok energia, ami most bejön és azt is mondhatnánk, hogy egy szépséges energia takaróként vagy felhőként burkolja be ezt a bolygót. És most mindez itt van, ami korábban valahol máshol volt. És kifejezetten azok számára, akik ennek tudatában vannak, ez itt van. Pontosan itt.

A legtöbb ember egyszerűen csak átsétál rajtuk, megfélelmezve a tényről, hogy ez itt van. Egyszerűen csak még az eddiginél is örültebbnek érzik magukat az agyukban. De azok számára, akik ennek tudatában vannak, nagyon is elérhetőek és egyszerűen csak ahelyett, hogy a dolgok szép fokozatosan vagy lépcsőzetesen történének, mint eddig, most minden egyszerre történik meg. Nincsenek lépcsőfokok. Hanem minden csak ott terem.

És ez egy kis túlterheltséghez vezethet jelenleg. Egy óriási hullámhoz hasonlatosan (cunami)

minden egyszerre történik, jön be. De ez nem fogja...

LINDA: Úgy érted, mint az örület a vízzel?

ADAMUS: Pardon?

LINDA: Úgy érted, mint az örület a vízzel?

ADAMUS: Örület a... Nem, az egy másféle hatás... (többen Adamusszal együtt nevetnek)

Tehát igen, nagyon elérhetőek az energiák. És jelenleg rengeteg sok minden történhet az életedben, ha ezt képes vagy érzékelni. Mert most minden itt van, csak néha hajlamosak vagytok visszafogni magatokat, azon tűnődve, hogy vajon készen álltok-e erre, hogy vajon képesek lesztek-e ezt kezelni, meg az ehhez hasonlókon. Abszolút készen álltok és ehhez mindössze pár dolog szükségeltetik: - nincs alkudozás, nincs korlátozás csak megengedés. Megengedés.

És miközben megengeded, ez olyan, mintha megnyitnád önmagad részeit. Ahogy megengeded, olyan ez, mintha egy hatalmas labdát merítenél bele a vízbe és ahogy ezt megteszed, a víz felszökik a labda szélei mentén, mert valamit beletettél abba a térbe - lényegében saját magadat tetted bele a megengedéssel - és ez akkor ki fog onnan rugdosni egy pár egyéb dolgot. Ki fog onnan tisztítani pár egyéb dolgot. Tehát itt van ennek a megengedésnek ez a fajta maradvány hatása. Megszabadul az összes szeméttől.

Végül - tarts ki (mondja Lindának) - a megengedés behozza a teljességedet, mondhatni az Isteniségedet, az Én Vagyok-ot. Végül ez lesz minden, ami itt lesz ebben az edényben, a vödör vízbe behelyezett labda analógiáját használva erre. Hirtelen, a megengedéssel, az mindent ki fog onnan szedni, ami nem te vagy, minden idegen dolgot. Ezért aztán ez az érdekes hatás zajlik bennetek és néha, bejönnek a gondolatok. Azt kérdezed: „*Mi történik? Miért vannak ezek a dolgok?*” ... Azért, mert megengeded. És tudod, a megengedés az megengedés. Az nem úgy megy, hogy beengedsz egy keveset, majd megpróbálsz azt irányítani. Mert ezt csináljátok a megengedéssel. „*Nos, megengedem, de csak egy kicsikét és aztán majd megpróbálok azt irányítani.*” Ó, nem! A megengedés az megengedés. Igen. Jó. Következő.

SHEEMA: Szia.

ADAMUS: Szia.

SHEEMA: Sheema vagyok.

ADAMUS: Igen. Adamus vagyok. (vihog) Egyszer találkoztam Shivával. Nem vagytok rokonok, ugye?

SHEEMA: Ó, dehogy!

ADAMUS: Ó, dehogy! (mind a ketten nevetnek) Igen, ő nem volt ilyen kedves.

SHEEMA: Nem. De én az vagyok.

ADAMUS: Nem. Igen, igen, igen.

SHEEMA: Nem tudom hogy csinálsz, de mindig pontosan arról beszélsz, ami velem történik.

ADAMUS: Hogy csinálom?

SHEEMA: Nem tudom, de...

ADAMUS: Hát nem bámulatos? Tudom, csak... igen. Szerinted látó vagyok? Ne mondd ezt Linda. Igen, vagy Garret. (nevet) Nem - és lényegében ez a bámulatos - ez az egész látó, meg pszichikus dolog annyira túl van értékelve. Ez csak a megengedésről szól. Bele fogunk ebbe is menni egy kicsikét, ha nem beszélek ma túl sokat. És meg fogom mutatni nektek, hogy ez lényegében mennyire könnyű. De lehet kemény is.

SHEEMA: Ó, jó.

ADAMUS: Igen, kemény lesz.

SHEEMA: Nos az, mert én megengedtem és fantasztikusan érzem magam, mint egy Mester, meg nagyszerűen és aztán hirtelen felébredtem - Április bolondjának napján.

ADAMUS: Igen.

SHEEMA: ...és borzalmasan éreztem magam. Olyan volt, mint valami kínzás. Össze lettem préselve, nyomva. És ez egészen addig tartott, amíg tegnap, úgy értem még az ágyból sem akartam kikelni.

ADAMUS: Igen.

SHEEMA: Úgy éreztem nincs remény....

ADAMUS: És, kikeltél az ágyból?

SHEEMA: Igen. Olyan volt, mint a halál.

ADAMUS: Ó, én inkább ágyban maradtam volna.

SHEEMA: Nos, felkeltem, de aztán vissza is feküdtem.

ADAMUS: Á! Igen, igen.

SHEEMA: És megint kikeltem! Majd visszafeküdtem! (nevet)

ADAMUS: Na, vegyük csak szemügyre az alkudozást itt! „*Fel kell kelnem - Bizonyítanom kell magam előtt.*” És akkor alkudozni kezdesz: „*Nem, én most tényleg visszafekszem az ágyba. De muszáj felkelnem és tennem valamit.*” Maradj ágyban! Csak átutazol. Tudod, ennek az egésznek a végén úgyis azt fogod mondani: „*Nagyon örülök, hogy aznap vagy azon a héten nem keltem ki az ágyból.*”

SHEEMA: De tényleg olyan volt, mint a halál.

ADAMUS: Igen, igen.

SHEEMA: Olyan volt, mintha valami haldoklott volna bennem. Mert az történt - és szerintem erről beszélsz, amikor azt mondod, hogy amikor megengedjük, akkor minden féle dolog felbukkan bennünk.

ADAMUS: Igen, ez történik. Ez történik.

SHEEMA: Tudod.

ADAMUS: Igen, néha furcsa helyekről. (nevetés)

LINDA: Ó!!!

ADAMUS: A gondolataitokról beszélek.

SHEEMA: De legalább kijön, előjön.

ADAMUS: Igen. (nevet)

SHEEMA: Szóval boldog vagyok, hogy itt vagyok.

ADAMUS: Jó. Köszönöm. Nagyon köszönöm. Oké. Még egyet kérek! Mi a helyzet az energiával?

LINDA: O-ó! O-ó!

ADAMUS: Mi történik a világban?

MARTY: (Mofo) Jól leszek. Ez szórványos.

ADAMUS: Szórványos. Jó megfogalmazás.

MARTY: És már érintetted - már érintettük ezt, de igen, ez az egész meglehetősen ingadozó. Mert a magasságok irtó magasak, a mélypontok pedig olyanok: „*Ez meg honnan került ide?*” (kisebb nevetések)

ADAMUS: És mit lehet tenni?

MARTY: Csak keresztülhajózni rajtuk.

ADAMUS: Igen.

MARTY: Lélegezz kedvesem, lélegezz!

ADAMUS: Igen. Lélegezz és engedd meg! Igen, igen, igen.

Köszönöm. Szórványos intenzív, lesújtó, fantasztikus lehetőségek - elfelejtettem megemlíteni, hogy a világ szétesik éppen, az emberek örültebbek, mint valaha. Igen. Igen. Ez mind történik. És köszönöm neked - köszönöm Istennek - hogy Te, Isten eléggé meglátásokkal teli és elég bölcs vagy ahhoz, hogy ide gyere és csak meghalld magad, hiszen pontosan ezt tesszük itt. Eljöhetsz ide és.....szükségem van...az új központban szükségem van egy hatalmas tükörrre.

LINDA: Oké, nem probléma.

ADAMUS: Eljöhetsz ide és megláthatod magad a tükörben rajtam keresztül. (nevetés, ahogy feltartja a tükört) Dave! Most fotózz! Lásd meg magad a tükörben rajtam keresztül! (David készít egy fotót) Igen, ott vagy. (Adamus nevet) Igen, egy hatalmas tükör.

Tehát ez egy igen örült időszak, örültebb, mint valaha, kiegyensúlyozatlanabb, mint eddig bármikor. És ennek az egyik mellékhatása - aminek tudatában vagytok és szerintem ezzel nem lesz túl sok problémátok - szóval az egyik mellékhatása az, hogy egyre több ember örül meg, bekattan az elméje.

És erről nem lenne szabad beszélnem, de akkor is beszélek róla (Linda hangosan felsóhajt) - azok a mókások - az, hogy az emberek járványszerűen használnak antidepresszáns és szorongás oldó gyógyszereket. És talán erre azt mondjátok, hogy ez rendben van, hiszen olyan sok ember van, akinek elszáll az elméje. Sok ember roppan össze, törik meg. De a vicces az, hogy ezek a gyógyszerek tényleg nem segítenek hosszú távon és csak átmeneti ideig lenne szabad használni őket, mert az tényleg egy kicsit jobb érzést fog okozni. De nem láttátok a TV-ben és a rádióban? „*Egyébként, amennyiben az antidepresszáns gyógyszereid nem segítenek és egyre nő az öngyilkosság iránti késztetésed, akkor próbáld ki ezt az új gyógyszert erre!*” (nevetés) Mintha ez a másik gyógyszer kevésbé okozna öngyilkossági hajlamot?! Nem hinném.

Hipnózis

Amit láttok, az elsősorban nem más, mint az, hogy kiszállunk abból a mentális korszakból, ami már nagyon hosszú ideje működött a Földön. Ez a bolygó kiszáll a mentálisból. De hatalmas az intenzitás és a nyomás és az emberek nem értik a saját gondolataikat. Vagyis azt, hogy ezek a gondolatok honnan erednek. Nem értik a valódi érzést és a valódi esszenciát. Ezért bekattan az elméjük.

És, hogy a dolgok még nyomorultabbak legyenek - és ez az a dolog, amin dolgozni fogunk, vagy inkább játszani - hogy ez a hipnózis nagyon uralkodik ezen a bolygón. Vagyis idefent (a fejben) tele van minden a Szexuális Energia Vírussal^[1] - SEV - ami még csak nem is rosszindulatú módon került ide, hanem egyszerűen megtörtént, hogy az elme nagyon jónak bizonyult abban, hogy kívülről fogadja magába a dolgokat. Olyanokat, amik nem tartoztak hozzá és mégis birtokba veszi azokat, miközben elutasítja a saját valódi érzéseit és azt, amit én valódi gondolatnak hívok, ami nem

az érzelmi énből vagy a korlátolt én gondolataiból ered. Tehát ez egy igen furcsa szokás az emberi intelligenciában - a gondolkodás, ami egyfajta oximoron, azaz ellentétben alapuló. Vagyis az elme magába fogad gondolatokat, amik nem a sajátjai, nem tartoznak hozzá. Ezért is vannak időnként rossz napjaitok. Lehet jó pár jó napod egymás után, mert a saját energiádban vagy, de akkor valami újra kipattint téged a külvilágba, abba, ami odakint zajlik és te érzed ezt, mert még mindig rá vagy erre hangolva. Még mindig rá vagy erre hangolva és hirtelen te zuhansz össze.

És akkor magadat vádolod. „*Mi a baj velem? Miért van ilyen rossz napom? Rossz ételt ettem? Nem jól engedtem meg?*” - tudod - „*A szívem mélyén rossz ember vagyok?*” És az összes többi dolog elkezdődik. Nem. Egyszerűen csak keresztülmész az intenzitáson. És ez az a rész, amikor veszel egy hatalmas lélegzetet és abbahagyod az aggodást. Befejezed az ezen való aggodást. Mindössze átutazol. Ez csak egy hakni. Egyszerűen csak jól érzed magad. Igaz? (valaki mondja: Igen) Igen. Jó. (Adamus nevet)

Drága barátaim, mindezek a tényezők itt vannak és itt van ez a hipnózis dolog - ami elképesztően uralkodó ezen a bolygón jelenleg - szinte már félelmetesen uralkodó - na, nem nektek, hanem a többiek számára.

Bizonyos értelemben véve, nem tudtok visszatérni a hipnotikus alvásotokba, álmotokba. Ez képtelenség. Ezért arra kérek titeket, hogy ne féljétek attól, hogy arra foglak hipnotizálni titeket, hogy álljatok fel és kotkodácsolva szökdécseljétek a teremben. (nevetés) De attól még itt van nektek ez a hipnotikus hatás, ami behálózza az egész bolygót és összefonódik, vagy együtt táncol a szexuális energia vírussal és még sok más dologgal is és ez az, ami sok rettentően különös és nagyon bizarr mintákat és eseményeket teremt jelenleg ezen a bolygón.

Nézed az esti híradót, ha nézed, vagy a barátaitól hallod, hogy egy tömeggyilkosról beszélnek. „*Pedig olyan kedves fickónak tűnt. 20 éve a szomszédom és soha nem gondoltam volna ezt róla.*” Tudjátok, „Önkéntes volt a fickó” vagy a nő. Sajnálom, hogy ma a férfiakat szemelem ki. „*Pedig annyi szociális munkát végzett, aztán meg egyszer csak előrántotta a fegyverét és a fél akármit lepuffantotta.*” (valaki elkezd nevetni, majd Adamus is) Valószínűleg nem most kellene nevetni. (nevetés) Csak szólok! Csak szólok! Ez ott most nem a legjobb idő a nevetésre! (még több nevetgélés) Igen. Oké. (Adamus nevet és még erősödik a nevetés, ahogy a közönség elé tartja a tükröt) Egész jól mutat, igaz? Igen, igen, igen. Jó. Oké.

És ez most egy kis drámai közbevetéshez vezet. Mi történt a 370-es járattal? (a közönség reakciója: Ó!) Nem, én titeket kérdezek. Nem, ti éltek itt. Én csak egy átutazó vagyok. Mi történt? Szeretnék hallani egy pár elméletet erről! Mi történt? Mi történt a 370-es járattal? Csak mondjátok ki! Gyerünk! Állj fel kérlek!

DAVID M: Lezuhant. (nevetés)

ADAMUS: Valójában, ez jó volt. Köszönöm. Semmi intergalaktikus portálnak nem volt ebben szerepe?

DAVID M: Nem.

ROBERT: Nem zuhant le.

ADAMUS: Ó!Ó!Ó! Ti ketten! (nagy nevetés) Ha nem zuhant le, akkor mi lett vele? (valaki bekiabál: Ufók!)

ROBERT: Egy másik dimenzióba került.

ADAMUS: Egy másik dimenzióba. Oké. Lehetséges. Nagyon is lehetséges. Biztos vagyok benne, hogy valamiféle interdimenzionális aktivitás van körülötte. Igen. Tehát azt mondod, hogy csak úgy repked tovább egy másik dimenzióban, mondjuk a 24-ik dimenzióban? Ó, azok a szegény légi utaskísérők! (nevetés) Már elfogyott az étel és nem tudnak semmit felszolgálni az utasoknak, arról

nem is beszélve, hogy a WC-k is megteltek. És akkor most mit tesznek? (valaki azt mondja: Lustálkodnak) Lustálkodnak - rendben. Mindenki, aki repül. Igen. David.

DAVID S: Igen, lezuhant a gép.

ADAMUS: Igen, lezuhant.

DAVID S: Az óceán fenekére, még délebbre attól a helytől, ahol keresik.

ADAMUS: Igen, jó.

DAVID S: És a legjobban nem is pilóta öngyilkosságnak lehetne leírni az eseményt, hanem azzal, hogy valaki megbabráltta az elektronikus vezérlő rendszert.

ADAMUS: Jó.

DAVID S: És ez sok pénzről szól. De ebbe most nem tudok belemenni. Ez egy távolból történő irányítás volt és ez információ azok számára, akik tudják, hogy ez mit jelent. Technikai távolból történő irányítás.

ADAMUS: Jó. Összeesküvés, vagy fogalmazhatnánk úgyis, hogy szándékos dolog volt? Szándékos. Ezt mondd David? Hogy szándékos volt?

DAVID S: Igen.

ADAMUS: Jó. rendben. Még egyet.

DAVID: Ez irányított volt.

ADAMUS: Irányított volt. Még egyet kérnék!

LINDA: Á, Carol! És látok még egy vicces kezdetet a magasban! Majd Carol után.

ADAMUS: Oké. Jó.

CAROL: Jött egy Ufo és megmenekítette őket, mert a gépnek hidraulikus problémái voltak és....

ADAMUS: Melyik Ufo?

CAROL: Hát Ashtar...

ADAMUS: Az Ufónak voltak hidraulikus problémái?

CAROL: Nem.

ADAMUS: Ó, jó.

CAROL: Az Ufók voltak a megmentők.

ADAMUS: ...csak mert még soha nem voltam olyan Ufón, amelyiken hidraulika lett volna. (kisebb nevetés)

CAROL: És elvitték őket egy másik bolygóra...

ADAMUS: Hozzák vissza őket!

CAROL: De ott jobban érzik magukat, mint itt.

ADAMUS: Jobban érzik magukat! (Adamus nevet) Oké, de ez akkor is durva!

CAROL: Durva!

ADAMUS: Csak úgy fognak egy repülőgépet és elviszik innen.

CAROL: Mert máskülönben lezuhantak volna. Lezuhantak volna.

ADAMUS: Igen, igen. De könnyedén le is segíthették volna a gépet. Igen.

LINDA: Utolsó.

ADAMUS: Igen.

JIN: Keresztülment egy váratlan és örült tapasztaláson. (kisebb nevetés)

ADAMUS: A nyilvánvaló Mestere! (nevetés) És azt állítom, hogy igazad van.

Azt állítom, hogy akkora nagy hipnózis zajlik ezen a bolygón és annyi sok ember fogékony erre, hogy még a kedves szomszéd fickó, sőt, mondjuk csak ki, hogy akár még egy repülő másodpilótájával is megeshetett, hogy kapott egy hipnotikus szuggesziót - jobb szavak hiányában - még korábban és még csak észre sem vette. Fel sem fogta, amikor ez történt. És váratlanul megkapja a jelet az aktivációra - ami lehet telefonhívások sorának a mintája, arra az esetre, ha esetleg valaki ellenőrizné a telefonhívásokat - és a telefonhívások sora vagy mintája az, ami beindította a cselekvést, amit máskülönben ez a létező magától soha nem tett volna meg, soha eszébe sem jutott volna ilyesmi. De emberünk ettől váratlanul egy hipnotikus transzban találja magát és egyszeriben olyan dolgokat kezd tenni, aminek még ő maga sincs tudatában, olyan lesz, mint egy robot. Megváltoztatja, manipulálja a repülés útirányát, nyomástalanítja az egész kabint, hogy senki se tudjon panaszkodni, ha értitek, mit akarok mondani. Majd miután meggyilkolja a pilóta társát a kabinban, leveszi a maszkját és csak engedi a történeteket.

Hogy miért? Hogy miért tenne bárki is ilyet? Miért? Miért telepítene bárki is vírust a számítógépedre? Miért akarja bárki is tönkretenni a merevlemezedet? Mert képesek rá, megtehetik, akkor is, ha egy centet sem keresnek vele. Ez egy borzasztóan furcsa, különös energia. Miért? Mert tudni akarják, hogy ez működik-e? És működött. Működött.

És ez nem egy elszigetelt esemény, ha visszamentek és elolvassátok az utóbbi 3-4 év tömeggyilkosainak beszámolóit, vagy az emberek által megtett örült dolgok listáját. A rendőrség visszanezi ezeket, hogy megpróbáljanak rájönni, hogy mi történt.

És akkor ebbe az egészbe bevonják a pszichológusokat és a pszichiátereket és ők is előállnak a maguk üres és ostoba elméleteikkel. De valójában az történik, hogy itt van ez a hipnózis, amivel kapcsolatban ismételten elmondom, hogy emiatt már nem kell aggódnotok, hogy ti magatok végrehajtottok egy ilyen örült tettet, vagy, hogy egy ilyen örült tett áldozatai lesztek. Már kiszálltatok ebből az energiából. Ugyanakkor egyre több és több ilyen dolgot fogtok látni ezen a bolygón. Olyan ez, mintha beküldenének egy drónt (távirányított repülőt), ami jelen esetben egy ember volt, egy máskülönben jó ember, talán egy templomba járó ember és ebből csak egyre többet fogtok látni.

Ebben a furcsa elme él helyzetben vagyunk itt, ezen a bolygón és most arra van szükség, hogy egy pár ember, egy csoportnyi ember megértse az elme mechanizmusát. És ezalatt nem azt értem, hogyan működnek az agyban a folyadékok és az elektromágneses egyensúlyok, meg az összes többi dolog. Hanem arról, hogy mi is az elme valójában, az általa játszott szerepről és még ennél is inkább arról, hogy mi is a gondolat.

És ezzel a lényegében annak nagyon egyszerű és alapvető megértésével, hogy mi a gondolat - tudsz túllépni a gondolatokon. Kiszállhatsz ebből a gondolat csapdából. Kiszállhatsz abból a korlátozott érzelmi emberi gondolati énből. És ez az, ami meg fogja változtatni a bolygó dinamikáit és általában magát a tudatosságot és ami még ennél is fontosabb, jót fogtok ezzel szórakozni. És akkor majd elkezditek megérteni, hogy mindössze átutazók vagytok és nem vagytok ide beragadva.

Gondolat

Akkor beszéljünk most egy kicsit a gondolatról! A múltban rengeteget beszéltem erről és az elme szót használtam erre. Pedig lényegében az elme, az agy, egy nagyon is szükséges elem. Valamikor a

kezdetekkor, amikor először jöttetek ide, erre a bolygóra és öltöttetek magatokra fizikai testet, nagyon nehéznek bizonyult itt maradnotok és egyensúlyban maradnotok. Képzeljétek csak el, hogy egy Fény létező megpróbál fizikai létező lenni. Az elme volt a kapcsolódás helye, mert az elme tette lehetővé, hogy egyensúlyban tudjál itt lenni.

Az elme arra volt használva, hogy megértse - lényegében vezérelje - a biológiát. Ez volt az első számú célja, hogy irányítsa, vezérelje a biológiát az anayatronnak nevezett dolog által. Tehát alapvetően az volt a szerepe, hogy a fény ént beleintegrálja a biológiába.

Ezen túlmenően pedig az egyszerű memóriára lett használva és az idővel és a térrel való egyszerű kapcsolatra. A valódi Fénytest nem igazán érti az időt és a teret. Nem is akarja megérteni. Nem alkalmazkodik valami jól az időhöz és a térhez. Olyan, mint egy jókora, pufi lebegős dolog. Ezért elég nehéz volt testben itt maradni. De ezáltal a kapcsolati eszköz által, ami az elme, képesek voltatok ezt megtenni.

Az elme lehetővé tett egy megkülönböztetést ebben a dimenzióban, amivel az isteni intelligencia - mondjuk így - nem rendelkezett. Az isteni intelligencia nem ismerte ezt a fizikai valóságot és ezért szinte alig volt benne megkülönböztető képesség.

De te, a Lélek emberi képviselője, az, aki keresztülmentél az összes létidőn, te nagyon sok megkülönböztetésre tettél szert menet közben ezen a bolygón. És itt nem az ítélezésről beszélek, de azzal is rendelkezel - hanem a megkülönböztető képességről. Hogy ne rakd a kezed a forró sütőre, mert megégeted. Ez egy ilyen rendkívül egyszerű megkülönböztető képesség. Ne sétálj le a szikla széléről, mert nincsenek szárnyaid, mint egy madárnak. Tehát ezeket a dolgokat mind megtanuljátok menet közben és az elme ebben egy nagyon ragyogó célt szolgál.

És az is elmén keresztül történik, hogy... pontosan ugyanúgy, ahogy az elme volt a kapcsolati eszköz arra, hogy a Fénytested eredetileg be tudjon ide a fizikaiba jönni, most az elmére hárul a valódi Fénytest beengedése is. A múltban inkább az volt a szerepe, hogy alkalmassá tegye erre a biológiára a Fénytestet, de most az a szerepe, hogy tényleg beengedje ide a Fénytestet. És az elme annyira jó lett a kémiai, elektromágneses és egyéb energia pulzálásokban, hogy már tudja, hogyan tartsa fenn az egyensúlyt. Tehát az agy mechanizmusain keresztül fog a Fénytested nagy része ide bejönni. És erről majd részletesen is fogunk beszélni. De különben ez már most is történik.

Tehát az elme egy rendkívül jó célt szolgál, de menet közben az elme, az én és még sok más dinamika rendelkezett ezzel a dologgal, amit gondolatoknak hívunk. És azok a gondolatok azok, amik tényleg korlátozóvá váltak.

A gondolatok egyfajta mini tudatosságot vagy korlátozott tudatosságot jelentenek, ami abból származik, hogy az agyaddal hogyan kombinálsz ennek a valóságnak a megértését, továbbá abból is hogy elkezdted hinni a korlátozottságban. Ezt úgy is meg lehet fogalmazni, hogy a Lélek megtettesítette önmagának egy részét, egy sugarát itt ebben a fizikai valóságban, magára öltött egy testet, egy agyat, majd fíngott is és a fingok alatt a gondolatokat értem. (nevetés) És ez lényegében nagyon is igaz.

Előállt egy gondolattal. És a gondolat korlátozott, szűk látókörű volt. Sok-sok hiedelmen, korlátozottságon, félelmeken és az ehhez hasonló dolgokon alapult. Így az emberek gondolati létezőkké váltak.

Na de különbség van az elme és annak tudása és a gondolat között. A gondolat hajlamos ítélezéssel és szűk látókörűséggel, félelemmel, szorongással bírni egy idő után, sok-sok gondolati következtetést követően - és ezek tényleg nem intelligensek, nem bírnak magas tudatossággal, olyanok, mint a kis fíngocskák menet közben, így lehet a legjobban őket leírni. Aprócska kis buborékok - kijönnek ezek a kis gondolatok, de olyan következtetésekkel állnak elő, hogy nagyon hamar azon kapod magad, hogy el is hiszed ezeket a gondolatokat és azt is elhiszed, hogy te magad

azonos vagy ezekkel a gondolatokkal. És nagyon hamar már a gondolatok uralnak téged, elkezdenek irányítást gyakorolni és ők uralják, vezérlik az életedet.

És én azt állítom, hogy ezek a gondolatok pont annyira értékesek, mint a fingok és pont ugyanakkora bölcsességgel is bírnak. (nevetés) Ez így igaz - mert egy nagyon hamis helyről érkeznek. Az egyébként nagyon is valódi adatok hamis értelmezéséből születnek. És az igazi adat létező az, amikor tudod, hogy itt vagy ezen a bolygón és ha a forró sütőbe teszed a kezéd, akkor meg fogod égetni a kezedet és ha valakit arcon vágsz, akkor az valószínűleg visszaadja neked azt a pofont, vagy beperel. Valaha régen még visszaütöttünk, de manapság csak szerzel egy ügyvédet és pert indítasz.

Tehát itt van ez a temérdek sok gondolat halmaz és mostanra elhitted mindet és újabb gondolatokat küldesz ki, amivel megpróbálsz kontrollálni, az ellenőrzésed alá vonni ezt a többi gondolatot, amiket valójában cseppet sem kedvelsz. De ilyenkor csak az történik, hogy az is csak összeolvad azzal a többi sok másik gondolattal, amiket nem bírsz és akkor így még több olyan gondolatod lesz, amiket nem bírsz. És akkor így okoskodsz: „*Nos, hogy tudok kiszállni ebből az összes nyavalyás gondolatból?*” És akkor támad egy újabb fing gondolatod, ami megint csak csatlakozik az összes többi bűdös gondolathoz. És akkor kétségbeesel: „*Hogy jövök ki ebből? Mit tegyek? Már azt sem tudom, hogy mit gondoljak*” - és ez az a pont, amikor az ember megőrül. És nagyon bizarr dolgokat kezd tenni.

Mert én azt állítom, hogy a gondolatok kiveszik, kiszívják az életet az élethől. Tényleg ezt teszik. Ők azok a dolgok, amiken alkudozol saját magadban. Az egyik gondolat alkudozik a másik gondolattal. Olyan ez, mintha az egyik rossz, beszorult és felfúvódott gondolat tárgyalna egy másik beszorult és felfúvódott gondolattal és mind a kettő bűzlik. Sajnálom, de mind a kettő bűzlik. (nevetés) Látjátok, én sem alkudozok itt Cauldre-vel, vagy saját magammal. És egy fingot fingnak nevezek. (nevetés) Ez egy spirituális összejövétel. És akik ma néznek minket először... (nevetés és valaki mondja: Gáz.) Ez egy gáz. Igen, igen. Gáz. Jó. (még több nevetés)

Tehát vannak olyan gondolataitok, amikkel megpróbáltok alkudozni és irányítani más gondolatokat és akkor ebbe most érezzünk is bele egy pillanatra! Érezzünk bele a gondolatokba! Honnan származnak?

Hogy lehetséges az, hogy ezt a kérdést még soha senki nem tette fel? Honnan származnak a gondolatok? Megpróbálsz visszakeresni egy gondolatot. Tegyük fel, hogy éppen most támad egy olyan gondolatod, hogy nagyon gyorsan el akarsz innen most menni. (nevetés) Tegyük fel, hogy van egy gondolatod, egy érzélemmel járó gondolatod. Mindegyikötöknek voltak ma ilyen gondolatai, nem is egy, hanem több is - egy érzelmi gondolat, magaddal kapcsolatos érzések, érzelmi gondolat egy másik személyről, vagy egy érzelmi gondolat arra, amikor azt mondom: „*Jó szórakozást kívánok nektek hétfőre, amikor újra dolgozhattok a fülkékben!*” Ó! Micsoda érzelmi gondolat! (Adamus nevet)

Tehát ezek honnan is származnak? Hogy lehetséges az, hogy még soha senki nem vette ezeket szemügyre és nem tette fel a kérdést: „*Honnan jönnek ezek?*” Nos, a tudósok erre azt a választ adják, hogy az agyadból. Nem - nem onnan. Nem az agyadból származnak. Az agy egyetlen érzelmi gondolattal sem bír. A tényekkel és számokkal dolgozik és előhívja a múltbéli adatokat, amikor az érzelmi gondolat ezt kéri. Honnan jönnek a gondolatok? Nagy rejtély. Óriási rejtély.

Nos, sok ember azt mondaná: „*Nos, hát ez csak te vagy. Ez vagy te.*” Á! Én azt állítom, hogy egy Mesternek ezt meg kell értenie, hogy ezek nem a sajátjaid. Egyáltalán nem azok. Mindössze apró kis buborékok, amik kibűffennek. Nem a tied. És ha megpróbálsz a nyomukba eredni és megtalálni egy gondolat eredetét - micsoda remek cím ez egy könyvnek - *A gondolat eredete* - akkor az szinte egyenlő a lehetetlennel, mert a nyomokat már rég elfedte sok más gondolat sok nyoma. És nagyon hamar elkezded nézegetni ezeket a véget nem érő nyomokat, gondolati útvonalakat, csapásokat,

amik egymás hegyén-hátán halmozódnak és soha nem jutsz el egy gondolat eredetéhez. De attól az még ott van és mégis kijátszod azokat, mert hiszel nekik, azt hiszed ez te magad vagy - pedig nem.

Az a bizonyos gondolat lehet egy csoportos gondolat vagy egy tömegettudati gondolat is. Lehet egy olyan gondolat, amiket más emberektől vettél át és amiket magadba fogadtál. Valaki más fingjai csatlakoztak a saját fingjaidhoz és most azt mondod: „*Ó, ezek az én gondolataim borzalmasak, ugye?*” (kisebb nevetés) Hát - nem! Mert eleve nem is a tied volt. Csak ott kint bűzölgött, te meg elfogadtad azt saját magadként.

És azért mutattam rá az előbb a hipnózisra, mert az emberek eszerint élnek. A tudatosság így él. Pedig ez csak sok elfogadást vagy az ezekre a gondolatokra vonatkozó valódi megértés hiányát jelenti. Az emberek azt mondják: „*Nos, ezek az örült gondolatok a sajátjaim.*” Aztán meg elmennek egy pszichiáterhez. Na, ez pont olyan, mintha egy nagyobb finghoz mennél azért, hogy megértsd a kicsi kis fingjaidat. (nevetés) És a pszichiáter vagy a pszichológus majd megpróbálja megértetni veled, miért is vagy te örült, miközben fogalmuk sincs róla, hogy honnan származnak a gondolatok. Nem értik az agy működését. Nem értik magát a gondolatot és azt sem, hogy a gondolatok hogyan állnak össze, hogyan csatlakoznak egymással.

Azért nem értik, mert ezen a bolygón a gondolat a cselekvés alapja és így bizony nagyon könnyen bele lehet bárkibe ültetni azt az ötletet, hogy: „*Hé, az óceánban landolj a géppel!*” Mert ez volt az alap szuggesztió. Nem az volt, hogy menj és ölj meg 250 embert! Hanem az, hogy az óceánban landolj a géppel! - és ez egy nagyon is hipnotikus program volt. És a halál egy szóval sem szerepelt a szuggesztióban. Egy szót sem ejtettek a halálról, amikor beültették ezt a programot - nem beszéltek ott negatív dolgokról. Csak annyi volt: „*Az óceánba tedd le a gépet!*” És ez semmivel sem különbözik attól, mintha én azt mondanám: „*Az utcában parkold le a kocsidat ma este.*” Oké, persze, így lesz.

Azért ezt a példát használom, mert ez jól mutatja a gondolatok befolyását és megmutatja a gondolatok hatalmát is - mert bizony jó sok hatalom van mögöttük. És egyben azt is megmutatja, hogy mennyire nincs meg annak megértése, hogy honnan erednek a gondolatok és hogy az embereket mennyire a hatalmukba kerítik a gondolatok, azok szerint cselekednek és hogy ezek hogyan befolyásolják a társadalmat.

Nem rossz dolog gondolatokkal bírni és Mesterként továbbra is lesznek gondolataitok. De elkezded majd megkülönböztetni, hogy mik azok a gondolatok, amik tényleg a sajátjaid és hogy azok honnan erednek. A Valódi Én Vagyok-ból származnak? Vagy pedig valami nagy közös tudati fertőző tartályból? Azok nem a sajátjaid. Nem a tiéd. És ez az én legnagyobb kihívásom a veletek való munkámban, hogy segítsek nektek megérteni, hogy azok a gondolatok - amiket kis bűzös buborékként képzeljtek csak el, amik kiáradnak belőletek - ezek nem a sajátjaid. És amikor megpróbálsz rájuk hatást gyakorolni vagy irányítani őket egy újabb bűzös buborékkal, akkor az egyszerűen nem működik. Sőt, minden csak még rosszabb lesz és ez kimerít téged és te összeroppansz alattuk. És akkor vagy lesz egy spirituális felfedezésed, vagy pedig beraknak a diliházba. (nevetés) És ez ennyire egyszerű: vagy az egyik, vagy a másik következik be. Talán nincs számottevő különbség a kettő között, de az egyikben legalább tényleg Élész! Hogy melyikben, na, az itt a kérdés. (Adamus nevet) Most lehet nevetni. Ez volt a vicces rész.(némi nevetés)

Tehát, a gondolatok. A gondolatok csapnak be a legjobban titeket. És drága Mester, tanító barátaim, ha van valami, amiről azt kérem tőletek, hogy tanítsátok ezt meg másoknak, akkor ez az, hogy a gondolatok csapnak be a legjobban benneteket. Nem a sajátjaid és amikor tanítod ezt, akkor segíts nekik abban - ne erőszakosan - hogy megértsék, hogy a gondolataik nem a sajátjaik, hacsak nem akarnak továbbra is ragaszkodni hozzájuk. De ez aztán mindenféle poklot fog majd felszabadítani bennük, mert azt mondják majd: „*Nem tudom melyik micsoda. Nem tudom, hogy melyik gondolatot akarom a magaménak tudni.*” És akkor támad majd egy újabb gondolat fingjuk, amivel meg akarják majd érteni, hogy melyik gondolat a sajátjuk és melyik nem és ugye értitek a dilemmát? Értitek a

dilemmát.

Az elkülönültség illúziója

Most átugrok a következő témára, ami kapcsolódik az eddigiekhez és ez nem más, mint a létező leghatalmasabb illúzió mindenek felett, ami az elkülönültség. Az elkülönültség.

Abban az illúzióban élsz, hogy el vagy különülve a magasabb énedtől, mert ezt mondták neked és mert rossz és bűdös gondolataid vannak. Abban az illúzióban élsz, hogy el vagy különülve Istentől és a többi dimenziótól, pedig a tény az, hogy ez nem igaz. Nincs különbség aközött az Edith között, aki most itt ül és emberként gondol magára és aközött az Edith között, aki teljességgel isteni és integrált, teljes. Semmi különbség nincs. Ez az elkülönültség illúziója.

Ez az az illúzió, amit oly sokatoknak tanítottak kicsi korotokban, hogy van Isten - aki engem nem igazán izgat - szóval, hogy van Isten és vagy te. És bevetted azt az illúziót, amikor beleszóltál a New Age-be, hogy létezik egy felsőbb éned és létezik a kicsi éned. Hogy léteznek hatalmas angyalok meg szellemi vezetők és aztán meg ott vagy te. Elkülönültség, elkülönültség, elkülönültség, széttagolódás a széttagolódáson belül, megosztottság a megosztottság hátán. És az egy illúzió, amibe behoztad a gondolataidat, mert ez tetszik. Szeretitek ezt az összes megosztottságot. Mert ez abban segít, hogy még több gondolatot legyen és ezek a megosztottságok illúziók - mind, egytől egyig. Nem valódiak. Nincsenek igazi falak. Nincs különbség e között a dimenzió között, amiben most vagy és a többi között.

Gondolkozz el ezen! Elkülönültség - maszkulin/feminin, jó/rossz, fekete/fehér, holland vagy spanyol, mindezek - elkülönültség, elkülönültség hátán.

Arra kérlek, hogy érezz bele - ne gondolkozz rajta, hanem érezz bele - az összes elkülönültségbe, amit csak elhittél természetesen. Elhitted az életkor elkülönültségét és szinte mindennek az elkülönültségében hittél - az egészségében is - és a lista a végtelenségig folytatódik. És ha el tudod képzelni ezt az energetikai mátrixot, ami ezáltal létrejött, az energetikai mintákat, akkor ez olyan, hogy az elkülönültségek egyre csak megosztottságokat hoznak létre, amik még további megosztottságot hoznak létre egymást követően és ez egyre csak így megy tovább - és amikor megpróbálsz kijönni ebből a mocsaras ingoványból, hogy visszatérj az egyszerűséghez, a szépséghez, addigra már olyan sok van belőlük - olyan az egész, mint egy hatalmas útvesztő telis-teli zsákutcákkal - hogy egyszerűen feladod. Némi erőfeszítés után megint jön egy gondolat, ami azt okozza számodra, hogy kompromisszumot köss és azt mondd: „*Nekem ez nem megy. Én erre képtelen vagyok. Ez túl bonyolult. Inkább várok... akármire... a következő könyvre, Mesterre, vagy akármire, ami az utamba kerül*” - de nem jön semmi. És te mindez idő alatt még több elem még nagyobb elkülönültségét veszed magadra.

A tény az, hogy ezek az elkülönültségek mind illúziók, kezdve a legelsővel, hogy te és Isten különállóak vagytok - te és a felsőbb éned elkülönültök egymástól.

Én is használom azt a fogalmat, hogy van ez a „korlátolt éned” vagy „korlátolt érzelmi éned” és ott van ezzel szemben a „szabad éned”, mert van ez a részed és pontosan itt ül. Sart - ez a szabad én. Már most ott van. Nem valahol máshol van. Nem valami titkos fal mögött található. Pontosán itt van. De az illúzió felerősödött a gondolatok következtében és annyira erős lett, hogy hisztek benne. Hisztek benne.

És szinte már azt is mondhatnád - a gondolatból kiindulva - a gondolat alatt ezeket az aprócska kis... korlátolt, ítélező, eltorzult valóságokat értem... (Linda inni ad neki) Köszönöm. És fogod ezt az összes gondolatot az elkülönültséggel együtt és szinte elképzelhetetlennek tűnik a kiút. Ezen a ponton örülnek meg az emberek. „*Hogy szállok ki ebből?*”

Erre mondom én azt, hogy a megengedéssel. Megengeded.

Megengedés

A megengedésre vannak, akik azt mondják, hogy ez túlságosan le van egyszerűsítve és én erre azt mondom, hogy igen, igazuk van. Igazuk van. Ez egy túlzott leegyszerűsítés, mert ehhez pontosan ez kell, mert vannak olyanok, akik továbbra is akarják ezeket a gondolatokat, ezeket a kis fűg buborékokat, üldözik a többi gondolatot és beburkolják, begyűjtik azokat, irányítják őket és ezzel csak még nagyobb a zűrzavar - még több gondolat, még több elkülönültség.

Mit lehet tenni? Mit lehet tenni?

Vegyél egy mély lélegzetet és engedd meg!

Magadat engeded meg. Azt a természetes folyamatot engeded meg, ami lényegében szétkapcsolja, leválasztja az összes gondolatot, amik összekapcsolódtak egymással és így lényegében egy fura kötésben voltak egymással, miközben egy jókora fátylat vagy illúziót teremtettek. De abban a pillanatban, ahogy ezt megengeded, ezek az egymással diszfunkcionálisan összekapcsolódó gondolatok már nem tudnak egymással együtt maradni.

És akkor ezek a kötések hirtelen - és ezek nem csak kötések, mert közben egymással is össze vannak kapcsolódva, pontosan úgy, mint egy atom molekulái - egymással kapcsolódnak, egymáshoz ragadnak, aztán jön egy újabb, ami átveszi a hatalmat az egész csoport felett, ami telis teli van kicsi kis összeragadt gondolatokkal és bekebelezi, magába nyeli az összeset. Majd jön egy újabb gondolat és az is magába kebelezi, nyeli az előző eddigit.

A megengedéssel lényegében megengeded ennek a ragasztónak a feloldódását, ami eddig összezárt egymással egy csomó gondolatot. És ez elkezd szétszedni, szétkapcsolni azokat.

A ragasztó maga az a hiedelem volt, hogy ezt igaznak hitted és amikor elkezded a megengedést, a ragasztó elkezd feloldódni. Neked semmit sem kell tenned. Nem kell kis súrolókefékkel és apró kis öntöző kannákkal oda bemenned és megpróbálni... mert akkor annyira bele fogsz veszni a gondolataidba a szó szoros értelmében, hogy magukba szívják, maguk alá gyűrnek téged.

Akkor mégis mit teszel? Hátradólsz. Még csak magukkal a gondolatokkal sem kell törődnöd, nem kell velük szembenézned. Nem kell gondolkozni a gondolataidon, mert az nem annyira jó. Veszel egy mély lélegzetet és hátradólsz.

Mit engedsz meg? Mindent. És a megengedésben nincs alkudozás, mert ha megint elkezdesz alkudozni, máris gondolkozol és az a gondolat a megengedésről - ami azon a ponton már ugyancsak korlátozott - fogja magát és magába kebelezi újabb gondolatokat. Tehát csak állj meg egy pillanatra és engedd meg. Nem engem, Istent vagy az angyalokat engeded meg. Úgyis mondhatnánk, hogy az igazságot engeded meg és az egyetlen igazság te magad vagy.

És sok hazugság is vagy - sőt, leginkább hazugság vagy - és ez rendben van. Ez teljesen érthető, hiszen ahogy keresztülutazol ezen a folyosón, ezen a dimenzión, ezen a tapasztaláson, sok mindent összeszedsz menet közben, ami nem is a tiéd. Rengeteg sok gondolatot magadra veszel. Felhalmozol érzelmeket. Még olyan tapasztalásokat is összeszedsz, ami lényegében tényleg nem is a sajátod. Rengeteg sok mindent felhalmozol menet közben, miközben átutazol itt. Ez a tapasztalás részét képezi.

Nem akarsz te olyan érintetlen, tiszta és szűz maradni, hogy soha ne tapasztald meg igazán az életet. Másrészt, viszont amikor készen állsz arra, jelents ki két dolgot: „*Továbbra is keresztül akarok ezen utazni!*” - és azt, hogy „*Élni akarok, mert nem akarok innen addig eltávozni, amíg nem élttem igazán! Nem akarom magam mögött hagyni ezt a helyet addig, amíg azt nem vagyok képes mondani magamnak, hogy: Élttem! Igazán Élttem!*”

Tehát veszel egy mély lélegzetet és megengeded.

Abban a pillanatban, amikor megengedő vagy - igazán megengedő - akkor eljutsz a saját

igazságodhoz. Nem az univerzális, kozmikus igazsághoz, nem Isten igazságára, nem az angyalok igazságára, hanem a saját igazságodra. Mert ezt engedted meg - Önmagadat.

És attól még be fognak jönni a gondolatok? Abszolút. Be fognak jönni és azt kérdezzék majd: „*Melyik vagy te? És mi az igazság?*” (köp egyet) *Még több fing.* (nevetés) *Az előbb majdnem idefingottam egyet, de...*”

Tehát veszel egy mély lélegzetet és nevedsz és egyszerűen csak megengeded, mivel ez az átutazás egy természetes folyamat. Az élet, a valódi élet megélése teljesen természetes. A gondolatok lekapcsolódása, vagyis az illúzió elengedése természetes.

Nem tudsz kiszállni az illúzióból egy másik illúzióval és sokan pontosan ezzel próbálkoztak a múltban. Ezt hívjuk mi makyo-nak és pontosan ez történik, amikor valaki elkezd a Mesterlétét - egyre több és még több illúziót szed magára: „*Oké, nem vagyok boldog az életemben található illúziókkal, amiket ezek megteremtenek a számomra. És akkor mihez is kezdjek? Megteremtek egy újabb illúziót, amivel levadászom ezeket.*” És így még több illúziód, még több fing buborékos lesz a játékban. Mert pontosan ezt csinálod, amíg le nem állsz, veszel egy mély lélegzetet és megengeded.

És megengeded magadnak, hogy legyél. Nincsenek trükkök. Nincs manipuláció. Nem csinálod ezt naponta 20 percen át és semmi hasonlót nem teszel. Ezt még csak eszköznek sem lehet nevezni drága barátaim. Mert egy eszköz azt sejteti, hogy bemész és elkezded valamit manipulálni. Ez nem egy eszköz. Hanem az, aki valójában vagy. Ennyi.

Persze a gondolatok ettől még jönni fognak és megpróbálnak majd beavatkozni és ekkor mondd azt nekik, hogy: „*Kussoljál! Egy fing vagy!*” Szerintem innen származik a fingfej kifejezés. Gondolat agy és fingfej - a kettő egy és ugyanaz. (Valaki beszél: Agyfing) Igen. (Adamus nevet) Agyfing.

Tehát csak megállsz és engedted ezt a természetes folyamatot, ami benned van - nem odakint, nem valahol máshol, hanem itt van benned - és megengeded, hogy ez megtörténjen. Ez elég ijesztő egy szinten, nagyon gyönyörű és egyszerű, mégis kissé ijesztő.

Az elkülönültség illúziója oly hatalmas, hogy a mi oldalunkon azt mondják, hogy ez az illúzió akkora erővel bír, hogy véget se lehet vetni neki, nem lehet levetni, nem tud feloldódni, csakis egy óriási traumatikus esemény által. Én ebben nem hiszek. Sőt, annak, aki ezt mondta, tényleg át kellett élnie egy traumatikus eseményt. Szóval lehet, hogy ő ebben hisz. De nektek nem kell ilyet megélnetek. Nem kell egy óriási traumatikus eseménynek történnie az életekben ahhoz, hogy megértsétek, hogy az elkülönültség hatalmas illúzió. És intellektussal sem kell bírnod és filozófusnak sem kell lenned ahhoz, hogy ezt megértsd. Mert ez ott van a te magodban.

Pontosan tudod, hogy miről beszélek itt, amikor azt mondom, hogy az elkülönültség csupán egy játszma. Az elkülönültség egy óriási játszma kijátszásának a módja. És ezt már tudjátok. De teszitek továbbra is, a játszma kedvéért. De megpróbálni ebből az elkülönültségből kiszállni? Az elmédet kezded dolgoztatni. Azt mondd: „*Egész vagyok. Egy vagyok.*” Jaj, kussoljál már! Nem is hiszed ezt el, úgy értem azért nem hiszed el, mert ez is csak egy újabb gondolat már megint. De érezni átérezheted. Át tudod ezt érezni. Tehát jöhet a következő lépés. Tehát itt vannak nekünk a gondolatok, amik nem a sajátjaid. Tényleg szeretném, ha a mai és a következő összejövetelünk között elképzelnétek, éreznétek őket, ahogy apró kis buborékokként kieregetődnek belőletek. Megkértem Lindát, hogy hozzon mára nekünk egy próbababa fejet, amit péppé zúzhatunk, de nem hozott. (nevetés) Van valaki, aki pépesíteni szeretné a fejét, mivel.....(nevetés)

LINDA: Nahát, milyen előrelátó voltam, hogy nem hoztam fejet!

ADAMUS: (nevetve) Na igen!

De képzeljétek csak el, ahogy vezeted az autódat, vagy éppen csinálsz valamit és rákerülsz a gondolat országútjára, bekerülsz a gondolati üzemmódba és az apró kis gondolataid elkezdnek

kieregetődni - prummp prumpp, prumpp, prumpp - és tényleg nem az agyadból jönnek.

Beszéltem korábban a gondolatok eredetéről. A gondolatik tényleg nem az agyadból származnak. Egy bizonyos ponton keresztveződnek az agyaddal és azt mondják: „*Á, látjátok, ezek az agyamból jönnek.*” De nem. Hanem arról az icipici helyről, ami nem a fizikai testedben található, hanem egy aprócska hely benned - ez egy iciri-piciri kis dobozka, egy aprócska kis fülke, ami valahol a lényed hátsó zugának rejtekében található - és ez a korlátozott tudatosság. Olyan, mint egy tudati kacskaringó, hirtelen csavar, egy mókás kis dolog a tudatod sokkal szélesebb spektrumához képest, ami a korlátozottságban hisz és tényleg nagyon kanyargós, csúrcsavaros. Na, innen erednek a gondolatok. Nem az elmédből és nem is a szívedből.

Csak apró kis... olyan, mint a tudatnak egy durva széle, ami soha nem lett megcsiszolva, nem úgy, mint a tudatod többi része. És még mindig ez a durva szél az, amelyik nem igazán érti azt, hogy *Vagyok, Aki* *Vagyok* . Mondjuk úgy, hogy a tudatod 99%-a érti és azt mondja: „*Ó, igen! *Vagyok, Aki* *Vagyok!* *Ez annyira jó!*” De itt van ez a kis durva széle, akinek némi csiszolásra van szüksége - és aki mindössze a jobb időkre vár - és ez az, ez az az apró kis sarok, aki azt mondja, hogy ő korlátozott és ő eregeti ki ezeket az aprócska kis gondolatokat.*

Csak kíváncsi vagyok, hogy mi történik olyankor, amikor ez kieregeti magából ezeket a korlátozó, korlátozott, elkülönültséggel bíró, szorongással teli, bőség hiányától hangoskodó gondolatokat és csak kieregeti őket - ppppbbbbbtttttt! -(fing hang) Csak ereget.... (Linda grimaszol).....te is akarod? Te is akarod....ez az...igen! (Linda vihog) Az embernek nem kell látónak lenni, hogy megértse Lindát. Gyere, gyere és te is segíts nekem ebben!

LINDA: (nevetve) Neeeeeeeeem!

ADAMUS: Gyere!

LINDA: Neeeeeeem!

ADAMUS: Együtt csináljuk! Gyere már, együtt csináljuk!

LINDA: Nem!

ADAMUS: Pppppbbbbbtttttt - ezt ez a kis korlátolt tudatosság csinálja. Készen állsz?

LINDA: Igen.

LINDA: Pppppppppppppbbbbbttttttttttttt! (nevetés)

ADAMUS: Drága barátaim, ezek a ti gondolataitok. Ezek a gondolataitok - pppbbtttt, pppbbttt - és ezek nem annyira egybefüggők. Ppbbtt! Aztán egy kis szünet, nem hallani semmit. Ppbbtt! Olyan, mint...de tényleg. Érzitek? Na ezek a ti gondolataitok és néha eléggé bűzlenek és tényleg nem a sajátjaid. De mostanra már mintába rendeződtek. És egyfolytában jönnek.

Mintákba rendeződött gondolataid vannak. Tényleg szeretném, ha ezt át tudnád érezni - hogy hogyan generálsz a gondolatokat. Reggel felébredsz és általában úgy 60 és 90 másodperc múlva elkezded fingani - pppbbtttt! - mind a két helyen! (nevetés) Ez egy biológiai dolog. Szóval nekiállsz gondolkodni. Ilyeneken gondolkodsz: „*Mit fogok ma csinálni? Mi ellen vagyok ma? Te jó ég, egy újabb nap! Jaj, felébredtem és még mindig nem vagyok teljesen megvilágosodott! Ó, mit kell tennem?*” Kussoljál! (nevetés) Megengedni! Tudod te ezt! Ezt csinálod. Látom én!

És ezt követően egy percre elcsendesülsz. Lefoglalod magad....(Linda felkínál neki egy Kussoljál - gombot) Nem, nem! Nekem egy fingó gomb kell! (Adamus nevet)

LINDA: Olyat könnyű találni!

ADAMUS: A Mester fingó gombja.

LINDA: Olyat könnyű találni!

ADAMUS: És ilyenkor lefoglalod magad, mert tudod: „*Jaj, istenem, már annyira belefáradtam ezekbe a gondolatokba!*” És ilyenkor mit teszel? Elkezded lefoglalni magad - főzől egy kávé, teszed a dolgod, felmész a netre. De akkor azok a gondolatok megint jönnek. Vannak a délelőtti gondolatok. És ismételten, tudod, hogy egy-két dolgot már kiiktattál közülük és telik a nap, így megállhatsz és lélegezhatsz egy percen át. És mit teszel? Azok a gondolat-fingok megint eregetődni kezdenek. És akkor már nagyon belefáradsz, mert lemerítenek és azt mondod: „*Na, jó! Délig valahogy ki kell bírnom.*” És egyébként ez kifárasztja a testedet. A tested tényleg nem szereti ezeket a gondolat-fingokat. A tested azt kérdezi: „*Mi folyik itt? Nem képesek a megengedésre?*” Engedd meg a testedet. Meg fogja gyógyítani magát, de ezekkel a gondolat-fingokkal ezt nem tudja megtenni.

Tehát ezek a gondolatok mintákba rendeződnek a nap során. A legrosszabbak késő este jönnek, közvetlenül lefekvés előtt, vagy akkor, amikor már ágyba bújtál. Ó, azok nagyon kemények, mert mostanra már fekszel és csendes vagy, na és ekkor aztán tényleg elő tudnak jönni. Te pedig aludni szeretnél. De az a fingó gép csak nem áll le, hanem ereget, működik, te pedig: „*Te jó ég!*”

És mit teszel? Vagy felkelsz az ágyból és megpróbálsz lefoglalni magad valamivel, vagy iszol egy pohár bort, vagy beszedsz egy altatót - míg ki nem fárasztod magad. Fel tudod fogni, hogy ez nagy valószínűséggel a gondolatok hibás kezelésére utal? Mert ezek az érzelmi, korlátolt gondolatok tényleg nem a sajátjaid - te meg kifárasztod magad velük. És akkor meg egyszerűen összeomlasz. És akkor nem dumálnak.

Van erre egy sokkal jobb mód. A megengedés. A megengedés. Ez nem egy gondolat. Hanem ez a Valódi Éned. A Valódi Éned.

Edith, mosolyogj! Igen. Egy pillanatra borzasztó komolynak tűntél. Hm.

Akkor jöhet a következő nagyon fontos dolog ma. Lényegében egyáltalán nem fontos, de szórakoztató.

A valódi képzelet

Tudjátok, hogy néha, amikor arra kérnek titeket, hogy használjátok a képzeleteteket, akkor lélegeztetek és képzelődtök. Elképzeltetek, mondjuk a két évvel későbbi életeteket, elképzeltetek, hogy hol szeretnétek élni és kivel és ez szórakoztató. Az elképzelés. Elképzeled, hogy megszabadultál életed néhány terhétől. És tényleg nem kell már dolgoznod. Elképzeled, hogy a tested megújította magát.

És ez érdekes dolog, egészen egy határig. És ez az a pont, ahol a valódi Mesterlét bejön. Mert ez érdekes egy határig. De ebben benne vannak a gondolataid, tudod, azok a korlátolt gondolataid - amikor is nekiállsz alkudozni magaddal és azt mondod: „*Nos, nem, olyan nagy házam nem lehet és.... sem lehet, meg azt sem lehet....*” - és barátaim, nagyon figyeljetelek, hogy szükségetek van-e vizualizációra, azaz képekre a képzeletetekhez? Képekre? Tehát, amikor valaki azt mondja, hogy „*két év múlva*” - mert vezetnek téged egy meditációban - „*két év múlva szabad lesz az életed*” és ekkor a gondolataid - nem annyira az elméd, hanem a gondolataid - azonnal elkezdik elképzelni, hogy is nézzen ki a te hatalmas házad, nagy autód, a nagy munkád, vagy bármi egyéb. És ez elsődlegesen vizuális, vagyis képekből áll - 85-90%-ban - de behozol egy kevés kis hangot vagy hang érzetet is hozzá - nagy ritkán egy kis illatot is és ízeket szinte soha.

A Mester megérti, hogy a valódi képzelet túl van a pusztán képeken. A valódi képzelet túl van az érzékeken. A valódi képzelet meghaladja a tipikus struktúrádat.

Szeretnék erre egy példát a gyakorlatban veletek és ez érdekes lesz, talán még kihívást is fog okozni, mert ahhoz szoktatok hozzá, hogy ehhez képeket használjatok és ezeknek a nagy része azokból a gondolatokból, a tudatod korlátolt gondolatainak, éretlen gondolatainak a helyéről ered.

Szóval azt szoktátok csinálni, hogy előhóztok egy ilyen gondolatot és azt összekapcsoljátok az agyatokkal és az emberi érzékszerveitekkel és így létrehoztok egy képet a képzeletetek számára. De ez még mindig korlátozott, sőt, lényegében nagyon korlátozott. Másrészt pedig nincs benne túl sok szenvedély, mert annyira felhígult, tele lett pakolva akadályokkal, azalatt az idő alatt, amíg megjelent a kép - tudod, mikor elképzeled magad a tökéletes testedben - na, mire ez a kép megjelenik, már nagyon le lett korlátozva, nagyon kicsike szenvedély jár vele - nem Él. Csak egy szép kis képecske a fejedben.

És utána az a dolog, amit ezen a módon elképzeltél, nem történik meg. És akkor támad egy újabb gondolatod: „*Nos, nem vagyok jó a képzeletben és tényleg nem vagyok valami jó ember. Pont. Tudod, én erre képtelen vagyok.*” És ott vannak azok a gondolataid, az a kis éretlen tudatosságod, ami eregeti kifelé ezeket a szarságokat. És ezen túl fogunk lépni. Miért? És mi az, hogy miért? Ezt Cauldre mondja most, hogy túl hosszúra nyújtom a beszédemet, de én ezt nem így látom. Még csak a felénél tartunk. (Linda nevet)

A Mester megérti, hogy abban a pillanatban, amikor hoz egy választást - így, egy csettintésre - akkor az úgy van. Tóbiás ezt szeparációs pontnak nevezi. Én pedig egyszerűen csak létezésnek, vanságnak hívom. Amikor nem gondolkozol a dolgokon. És ha például egy bizonyos szintű megértést akarsz, akkor nem gondolkozol azon, hogy fogsz eljutni ahhoz a megértéshez. Egyszerűen csak azzá válsz. Egyszerűen az vagy. Nem tudom, hogy magyarázhatnám ezt el máshogy, minthogy azt mondom: ne dolgozz rajta! Ha dolgoznod kell rajta, akkor gondolkozol és az korlátozott.

Tehát, amikor az Én Vagyok-ot teszed, például, nem kell az emberből az Én Vagyokba erőltetned magad. Ez nem így megy, hanem így: „*Én Vagyok.*” És kész. Nincs alkudozás, megbeszélés, gondolkozás az Én Vagyok-on.

Én ezt csillag ugrásnak hívom. Hogyan jutsz el egy távoli csillagra? Hát úgy, hogy - ott vagy! Nem gondolkozol azon, hogyan juthatnál el oda, hogy akkor nyolc dimenzió át kell ehhez utaznod - Fúj! - Ez a vesztesek játéka. Már ott is vagy! (nevetés) Egyszerűen csak ott vagy. Köszönöm. (mondja valakinek, aki nevetett) Szeretnék felvenni egy igazán jóízű nevetést, amit időnként lejátszhatunk majd nektek. (nevetés) Amikor senki sem nevet, amikor nem vagytok itt - egy jó kis nevető hangot kérek. Igen. (Linda átadja Jin-nek a mikrofont.) Akkor most ne vess egy jót és mi majd bekeverjük, megmixeljük.

JIN: Akkor mondj egy jó viccet!

ADAMUS: Úúúúú... (Jin hangosan nevet, a közönséggel együtt) Ez egy energetikai vicc volt, amit elmeséltem. Nagyon mocskos energetikai vicc volt és megértette! (mind a ketten nevetnek nagyon - és a közönség is) Ó, oké. A nevetés annyira...

JIN: Fontos.

ADAMUS: ...gyönyörűség. Mert behozza az életet és igazából erről szól a mai egész beszélgetésünk. Itt az ideje, hogy ÉLJETEK! De ehhez beszélnünk kell arról, hogy mi fog ettől vissza benneteket.

Hol is tartottunk? Beszéltünk a fingokról. Beszéltünk az Életről. (valaki mondja: A képzeletről) Beszéltünk a képzeletről.

A Mester ezen túllép. Amikor a Mester egy távoli csillagon akar lenni, akkor már ott is van - egy csettintésre. Egyszerűen csak ott terem. Amikor a Mester bőséget akar, akkor egyszerűen csak bőségben van. Nem áll meg és nem kezd el azon gondolkozni, hogy milyen kevés pénze van éppen, vagy, hogy mit kell tennie ahhoz, hogy pénzhez jusson. Hanem azt választod! De ez nem egy gondolat - látjátok - mert egy gondolat máris lekorlátozza azt és beszennyezi és mindezeket az egyéb szarságokat adja neked és minden mást is. Te csak az vagy. Ennyi. Egy Mester ennyire

gyorsan teszi a dolgokat.

A fizikai test egészsége - nem kell erről 18 könyvet elolvasnod, a New Age-es egészség könyvek közül, mert azok a könyvek valami mást fognak neked mondani és mind tele vannak fingokkal. Annyira mentálisak! Ez lesz a legnehezebb kihívásom veletek - és nektek is ez lesz a legnehezebb kihívásotok, vagy mégse - hogy kivegyelek benneteket a gondolkozásból. Ne gondolkodjatok róla! És ez nem egy hamis hiedelem! Csak ennyi, hogy: „*Hé, én az egészséget választom!*” - Bumm! - Majd elengeded. Elsétálsz. Nem gondolkozol rajta, mert abban a minutumban, ahogy az a korlátolt és éretlen tudat elkezd benned fingadozni, el is veszi azt tőled és lekorlátozza és keresztülmegy a... és nem fog működni.

Akkor csináljuk ezt meg! Legyen egy tapasztalásunk a képzelettel, de képek nélkül! Képek nélkül!

Emlékezzetek arra a történetre, amit Cauldre mesélt nektek, amikor még Tóbiással dolgozott, még mielőtt elkezdett volna csatornázni. Tóbiás elment hozzá egy nap és azt mondta: „*Nincs több szó.*” Természetesen Cauldre erre azt kérdezte: „*Akkor innentől levelezni fogunk?*” (nevetés) Na, ez egy jó nevetés! (még több nevetés) Ne legyen több szó, mert a szavak a gondolatokkal társulnak, amik korlátoltak és az emberi szavakkal soha nem lehet igazán teljesen kifejezni az esszenciát.

Tehát Tóbiás azt mondta: „*Elég volt a szavakból!*” - és nehéz volt Cauldre számára, de végül felfogta és azt mondta: „*Nahát! Minden itt van. Nincs szükségem szavakra, ahhoz, hogy érezzem. A szavak nagyon meg lehetnek terhelve. A szavak időnként hasznosak és csodás eszközök időnként, de nagyon korlátozottak.*”

Ugyanez a helyzet a képzeleted képeivel. Az esszencia a lényeg abban a képzeletben. Az egészséges test esszenciája, gondolat nélkül.

Ez talán egy kicsit trükkös lesz, vagy talán mégsem. Talán tényleg készen álltok arra, hogy még ezeken a képeken is túllépjete és beleérezzetek az esszenciába. Mert ott található az Élet, magában az esszenciában, az energiában.

Tapasztalás a képzeletre

Akkor most kérném lekapcsolni a világítást! És kérek egy kis merabh zenét, bár ez nem egy merabh....csak valami szép háttérzenét kérek. Miért? Mert szeretem a zenét.

(megszólal a zene)

Miért? Mert a zene lefoglal benneteket. (szünet)

Drága barátaim, csak átutazók vagytok, csak átutaztok ezen a csodálatos tapasztaláson, amit Életnek hívunk, itt, ezen a bolygón, ami telis-teli van étellel. Nem korlátokkal, hanem Étellel...

Az Élet szabadság. Az Élet annak tudása, hogy soha nem fogsz ide beragadni.

Az Élet annak tudása, hogy az a rengeteg sok gondolat és dolog, amivel küzdesz, csatázol, nem a sajátod.

Az élet szabadság, ami kiengedi a Lélek, az Isteniség Fényét belőled.

Az Élet annak felismerése, hogy semmi, az égvilágon semmi sincs ellened.

Az Élet annak tudása, hogy ott lehet az elkülönültség, amikor az elkülönültség játékát akarod játszani, de azonnal feloldódhat, amikor csak újra az Én Vagyok-ot, a Teljességet akarod érezni.

A Mester élete azt jelenti, hogy a tested többé már nem csak ezt a biológiai poggyász - hanem arra való, hogy általa érezd és tapasztald meg az életet, annak összes érzékiségével együtt. A te tested - és tudom, hogy néha úgy érzitek, hogy eljárt felette az idő, mert öregszik és egyre többet fáj és egyre kevésbé rugalmas.

Szeretném, ha most elképzelnéd a testedet, ezt a te edényedet a ragyogó egészség állapotában. De mielőtt ezt megteszed, ne használj ehhez gondolatot! Ne lásd a testedet, ne lásd azt az elméd szemével. Hanem menjünk bele az esszenciájába!

Na igen, az elme - az megpróbálja majd beküldeni a gondolatokat - de te csak vedd egy mély lélegzetet és gyere velem a gondolaton túlra! Gyere be velem az érzésekbe, az esszenciába...

Mi a biológia? Fizikai részecskékkal kombinált Fény. A te Fényed, behozva ide, ebbe a hatalmas összesűrítetttségbe. Fény behozatala ebbe az élő, növekvő, mozgó organizmusba.

Mi a test? Annak a módja, ami által megtapasztalhatod az Életet. A mozgásban lévő biológia. Mozgásban lévő Fény. Egy nagyon lelassított és nagyon összesűrített módon, de igen, mozgásban lévő Fény. Ez a test.

Van tested. Ami igazából nem a tiéd. Hanem egy érdekes kifejlődése az őseidnek és egy kissé a gondolataid is, de leginkább a többi dolog.

Beszéltünk már a biológiáról és a gyógyulásról és te megpróbáltad elképzelni magad az elméd szemével, hogy egy bizonyos módon nézel ki. Akkor ezen most lépj túl! Ne rakj rá gondolatot! Érezd az esszenciáját!

Mi a biológia? Egy rendkívül érdekes módon mozgásban lévő Fény. És ez vonzza magához a DNS-t, a molekulákat és a kromoszómákat és az összes többi dolgot, de lényegében mozgásban lévő Fény.

És most még azon a képen is lépj túl, ahol ezt az örvénylő Fényt látod. Ezen is lépj túl! Azt kérdezed: „*De hogyan lépjek ki az elméből? Hogy ne lássam azt a képet? Nem a sötétség maga az, amikor nincs kép?*” Nem, drága barátaim. Nem. Csak menjetek oda. Ne gondolkozz róla, hogyan jutsz oda! Csak menj oda! Lépj túl!

Látod, egyszerűen csak megteszed. Ott vagy. Ott vagy, azon a helyen. Ez az esszencia. Ez egy érzés és nem egy gondolat.

Ez az Igaz Éned.

És igen, ez nagyon könnyű. Hirtelen úgy tűnik, hogy a gondolat visszajön és te ekkor tovább lélegzel. És újra velem jössz a képeken, a gondolati képzeleten túlra, bele az esszenciába. Az esszencia te magad vagy, kiragyogtatod magad és megtapasztalod magad a biológián keresztül.

És csak ott vagy.

Veszél egy mély lélegzetet és érzek itt egy kis szorongást. Csak ott vagy az esszenciában, a szenvedélyben, annak szenvedélyében, hogy nagyon érzéki legyél, annyira, hogy ahogy átutazol itt, igazán átéled ezt itt, ebben a testben. És a részévé válsz ennek a tapasztalásnak, ennek a dimenzióknak. A szenvedély, hogy itt legyél ebben belülről és ne csak kívülről és ne csak elmélkedj a Földi életen, mint ahogy azt pár angyal teszi - hanem benne is legyél!

Ez a szenvedély, ez az esszencia a te valódi tested. Ez az.

És ahogy bemész az esszenciába, nincs szükséged arra az erőfeszítésre a fejedben, hogy megpróbáld ezt elképzelni vagy kigondolni. Egyszerűen csak megengeded.

Gyakran, a képzeletet csak mesterségesen erőltetted, nyomtad és az soha nem volt igazán hatékony. És úgy jutsz be az esszenciába, hogy megengeded magadnak, hogy ott legyél - a test esszenciájában, a gondolaton és a képeken túl - a szenvedélyben.

Ide tartunk drága barátaim! Ide tartunk! A gondolaton túlra.

Az erőfeszítésen túlra. A korlátokon túlra.

Tehát, a következő hetekben arra kérlek benneteket, hogy játszatok azzal, hogy belépek az

esszenciátokba! Nem gondolatokkal és nem képekkel. Nos, a képek meg fognak jelenni, de engedd meg magadnak a csillag ugrást. Engedd meg magadnak, hogy túllépj a képeken, a mentális meghatározásokon, a gondolatokon. Mert ez az, ahova tartunk, drága barátaim.

És ahogy ezt megtesszük, ahogy megengeded, hogy az Én Vagyok bejöhessen ide, ebbe a valóságba, ahogy azt már korábban is említettem, az ahhoz hasonlít, mintha egy óriás labdát beletennél egy vödör vízbe és ekkor a dolgok ki fognak folyni az oldala mentén - de csak azok a dolgok, amikre már semmi szükség, csak egy rakás régi gondolat és régi működési mód - hogy hely teremődjön az Én Vagyok számára ebben a valóságban.

Ahogy elkezdted megérteni, hogy mik a gondolatok valójában és hogy honnan erednek és hogy miért is nem a sajátjaid, meg fogod ezt látni magadban és más emberekben is. Meg fogod látni, hogy egy egyébként egy másokkal folytatott szokványos és normális helyzet vagy beszélgetés alatt hogyan fíngadoznak ki a gondolatok belőlük és azok hogyan landolnak rajtad. És ez nagyon bosszantó és idegesítő lesz! Rettenetesen felbosszant majd és ez még intenzívebbé válik..., mert ha egyszer megérted a történések dinamikáit, akkor egyre nehezebben viseled el ezeket a helyzeteket.

De veszel egy mély lélegzetet és tudod, hogy ez csak része az utazásnak és felismered, hogy nem vagy te ide beragadva. Látogató vagy. Csak átutazol ezen és emlékszel arra is, hogy...

ADAMUS ÉS A KÖZÖNSÉG:... minden jól van a teremtés egészében.

ADAMUS: Köszönöm. Pppppbbbbbttttttt! (nevetés és taps)

(Fordította: Telegdi Ildikó - telegdiildi@globonet.hu)

Megjegyzés: Aki úgy érzi, hogy szívesen támogatná anyagilag is a Shoudok fordításainak munkáját, az alábbi bankszámlaszámon megteheti:

Telegdi Ildikó OTP BANK Rt. 11773339-00984762

Minden eddigi és ezt követő felajánlást előre is szívből köszönök: Telegdi Ildikó

A Bíbor Kör Anyagok Tóbiással, Adamus Saint-Germainnel és Kuthumi Lal Singh-gel ingyenesen kerülnek felajánlásra 1999 óta.

A Bíbor Kör emberi angyalok globális hálózata, akiket Shaumbrának neveznek és akik elsőik között mennek át az Új Energiába. Ahogy megtapasztalják a felemelkedés örömeit és kihívásait, Szabványokká válnak mindazon emberek számára, akik a saját belső Istenük felfedezésének utazását járják.

A Bíbor Kör havonta találkozik Deverben, Coloradoban, ahol is Adamus a legfrissebb információkat osztja meg Geoffrey Hoppe által. Ezek a Bíbor Kör összejövetelek nyilvánosak, publikusak, ahová mindenkit szeretettel várunk.

Amennyiben most ezt olvasva érzel egyfajta igazságot és kapcsolódást, akkor te tényleg Shaumbra vagy. Tanító és Vezetetést nyújtó vagy az emberek és az angyalok számára egyaránt. Engedd meg, hogy az isteniséged magva virágba boruljon benned ebben a pillanatban és ez tartson örökké. Soha nem vagy egyedül, mert van egy családod a világban és angyalok vesznek körül a körülötted létező birodalmakban.

Szabadon terjesztheted ezt a szöveget nem-kereskedelmi alapon, térítésmentesen. Arra kérünk, hogy az információt a maga teljességében add közre, beleértve ezt a lábjegyzetet is! Minden más felhasználás esetén írásos jóváhagyásra van szükség Geoffrey Hoppe-től, Golden, Colorado. A kontakt oldal: www.crimsoncircle.com

© Minden jog Fenntartva 2014 Geoffrey Hoppe, Golden, CO 80403